UNIVERSAL
LIBRARY
OU_198695
UNIVERSAL
LIBRARY

ಸುಬೋಧ ಕುಸುಮಾಂಜಲಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ

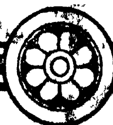
ಕುಸುಮ ೧೨೮

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಮತೋದ್ಧಾರಕರಾದ

ಶ್ರೀ ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರು

ಯಂ. ರಾಮರಾವ್.

ಸುಬೋಧ ಪ್ರಕಟನಾಲಯ
ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ.

ಬೆಲೆ ೧—೨—೦.

|| ಶ್ರೀರಾಮಸಹಾಯಂ ||

ಸುಬೋಧ ಕುಸುಮಾಂಜಲಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ

(ಸಚಿತ್ರ ಮಾಸಪುಸ್ತಕಾವಳಿ)

ಮುನ್ನುಡಿ:—

ಲೋಕದಲ್ಲಿ, ಜಗಜ್ಜನ್ಮಾದಿಕಾರಣನಾದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮ ದೈವವೆಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥರ (ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ) ಶಿಷ್ಯಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು, ಸಚ್ಛಾಸ್ತ್ರಪ್ರತಿಪಾದನೆಯು ಮತ್ತು ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತಪ್ರಚಾರದ ಸೇವಾಕಾರ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀ ಹರಿಸೇವೆಯೆಂದು ನಡೆಯಿಸಿದ ಮಹಾಮಹಿಮರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತ ಕಥಾನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥ ಗುರು (ಶ್ರೀ ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರು - ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರು)ಗಳು ಅಗ್ರಗಣ್ಯರು. ಶ್ರೀ ಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು, ಮಾನುಷಲೋಕಕ್ಕೆ ಅಗೋಚರರಾಗಿ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ಕುರಿತು ದಯಮಾಡಿಸಿದಮೇಲೆ, ಅವರ ಪಟ್ಟಶಿಷ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರು, ಶ್ರೀ ನರಹರಿತೀರ್ಥರು, ಶ್ರೀ ಮಾಧವತೀರ್ಥರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ಎಂಬೀ ನಾಲ್ವರೂ ಒಬ್ಬರ ತರುವಾಯ ಒಬ್ಬರಂತೆ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದ ದ್ವೈತಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪೀಠವನ್ನೇರಿ ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರ ತರುವಾಯ ಬಂದವರೇ ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕರಾದ ಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರು.

ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಕತ್ತಲೆಗೆ ಸೂರ್ಯಪ್ರಾಯರಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ, ಜೈನ ಚಾರ್ವಾಕಾದಿ ಮತಗಳ ಪ್ರಚಾರದಿಂದಲೂ ತರುವಾಯ ವೇದಮತವೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಹರಡಿದ್ದ ಅವುಗಳ ಆಭಾಸತತ್ವಗಳ ಪ್ರಚಾರದಿಂದಲೂ - ಜಗತ್ತು ಮಿಥ್ಯ, ಬದ್ಧನಾದ ಜೀವನಿಗೂ ಸರ್ವೇಶ್ವರನಾದ ಲೋಕನಾಯಕನಿಗೂ ತತ್ವತಃ ಏನೂ ಭೇದವಿಲ್ಲ, ದೇವರೆಂಬುವ ವಸ್ತುವೇ ಸುಳ್ಳು, ಸೃಷ್ಟಿಸ್ಥಿತ್ಯಾದಿಕಾರ್ಯಗಳೆ

ಲ್ಲವೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಲೇ ನಡೆಯಿಸಲ್ಪಡತಕ್ಕವು ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಹೇತುವಾದವನ್ನೇ ಮುಂದೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಬ್ಬುತ್ತಿದ್ದ ಭ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಜನಮನದಿಂದ ಕಿತ್ತೊಗೆದು,- ಜಗಜ್ಜನ್ಮಾದಿಕಾರಣನು ಶ್ರೀ ಹರಿ, ಆತನೇ ಸರ್ವಶಕ್ತ, ಸರ್ವಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ವತಂತ್ರಸ್ವತಂತ್ರ, ಜೀವನು ಅವನಿಂದ ಭಿನ್ನನಾದವನು ಜಗತ್ತು ಸತ್ಯ-ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಲೋಕವೆಲ್ಲವೂ ಉಚ್ಚನೀಚಗಳಿಲ್ಲದೆ, ಯೋಗ್ಯತಾಯೋಗ್ಯತೆಗಳ ತಾರತಮ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಬೆರೆತ ಕೆಸರಿನ ಮುದ್ದೆಯಂತಿಲ್ಲ. ಜೀವಜೀವಕ್ಕೆ ಭೇದವುಂಟು. ಜೀವನಿಗೂ ಜಡಕ್ಕೂ ಭೇದವುಂಟು ಜೀವನಿಗೂ ಈಶ್ವರನಿಗೂ, ಜಡಕ್ಕೂ ಈಶ್ವರನಿಗೂ ಭೇದವುಂಟು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ,- ಜಡಕ್ಕೂ ಜಡಕ್ಕೂ ಭೇದವುಂಟು. ಮತ್ತು ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತೃಣಜೀವರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ, ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಪರ್ಯಂತವಾಗಿ ತಾರತಮ್ಯವುಂಟು. ಅಸ್ವತಂತ್ರನಾದ ಜೀವನು, ಸಕಲ ವಿಧಗಳಲ್ಲೂ ಶ್ರೀ ಹರಿಯನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ, ಸೇವಿಸಿ, ಪೂಜಿಸಿ, ಅನನ್ಯಭಾವದಿಂದ ಆರಾಧಿಸಿ, ತನ್ನ ಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದೇ ಸರ್ವೋತ್ತಮಸಾಧನ. 'ನಾಹಂ ಕರ್ತಾ ಹರಿಃ ಕರ್ತಾ ತತ್ಪೂಜಾಕರ್ಮಚಾಖಿಲಂ' ಎಂಬಂತೆ, ಎಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಿರಪೇಕ್ಷಬುದ್ಧಿಯಿಂದಲೂ, ತಾನು ಮಾಡುವ ಸಕಲವೂ ಹರಿಸೇವೆ ಎಂಬ ಸಮರ್ಪಣಭಾವದಿಂದಲೂ ಮಾಡತೊಗಿದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅವನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಕಲವಿಧ ಬಂಧನಗಳಿಂದಲೂ ಬಿಡುಗಡೆಹೊಂದಿ, ಶ್ರೀವರನಕೃಪಾಪಾತ್ರನಾಗಿ, ಮೋಕ್ಷಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವುಂಟು, ಎಂಬೀ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಅವುಗಳ ಸಮರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಮೂವತ್ತೇಳು ಗ್ರಂಥರತ್ನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಜಗದುದ್ಧಾರ ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಮಾಡಿದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಆಸೇತುಶೀತಾಚಲವಾಗಿ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿ, ಹೋದೆಡೆಯಲ್ಲೆಲ್ಲ ವಾದಿನಿಗ್ರಹಮಾಡಿ, ತಮ್ಮಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾದ ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನೂ ಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಲೂ, ತಮ್ಮಿಂದ ಜಿತರಾದ ವಾದಿಗಳನ್ನು ತಪ್ತಮುದ್ರಾಂಕಿತದಿಂದ ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ ದ್ವೈತಪಂಥಾನುಯಾಯಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಲೂ, ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತಿಧ್ವಜವನ್ನು

ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕಸ್ಥಾಯಿಯಾಗುವಂತೆ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಶ್ರೀಯವರು ಮಾನುಷದೃಷ್ಟಿಗಗೋಚರರಾಗಿ ಶ್ರೀ ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದಮೇಲೆ, ಅವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಆ ಗ್ರಂಥರತ್ನಗಳ ಅಮೋಘ ಅರ್ಥವು ಯೋಗ್ಯಟೀಕೆಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬೋಧವಾಗದೆಂದು ತೋರಿಬರಲು, ಆಗ್ಗೆ ಆ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ, ಸದ್ಗ್ರಂಥ ಪ್ರಚಾರ ರೂಪದ ಹರಿಸೇವೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸೊಂಟಕಟ್ಟಿದ ಅಂತಹ ಮಹನೀಯರೊಬ್ಬರ ಆಗಮನವು ಅನಿವಾರ್ಯವೆನ್ನಿಸಿದ್ದಿತು. ವಜ್ರ ಸದೃಶವಾದ ಶ್ರೀಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಅವುಗಳಿಂದ ನಿರೂಪಿತವಾಗುವ ಸ್ವಷ್ಟಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸುಬೋಧವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು, ಶ್ರೀ ಸರ್ವಜ್ಞರಾಯರ ಪರಮಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಬಕ್ತಶ್ರೇಷ್ಠರಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲದೆ, ಅನ್ಯ ಅಲ್ಪ ಚೇತಸ್ಕರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇ ! ನಮ್ಮ ಪ್ರಕೃತ ಕಥಾನಾಯಕರು, ಶ್ರೀಗಳವರ ಕೃಪಾದೃಷ್ಟಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ, ಈ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಅವತರಿಸಿದರೋ ಎಂಬಂತೆ. ಒಂದಾನೊಂದು ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿ, ತುಂಬುಯೌವನದಲ್ಲೇ ಸಕಲ ಲೌಕಿಕ ಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನೂ ತೃಣಗಣಾಯಮಾನವಾಗಿ ತ್ಯಾಗಮಾಡಿ, ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮ ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಿ, ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಗ್ರಂಥರತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುವುಗಳಿಗೆ ಅತ್ಯಮೋಘ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಜಗದುದ್ಧಾರಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರವರು, ದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಈ ಸಹಾಯದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಸರ್ವಥಾ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಮಾತು. ಈ ಮಹನೀಯರ ಟೀಕಾಗಳಿಂದಲಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯಕೃತ ಗ್ರಂಥರತ್ನಗಳು ಈಗ ಪಡೆದಿರುವಷ್ಟು ಜನಪ್ರೀತಿಯನ್ನೂ-ಪ್ರಚಾರವನ್ನೂ ಹೊಂದಿರಲಾರವೆಂದರೆ ಅದು ಅತ್ಯುಕ್ತಿ ಎನಿಸಲಾರದು. ಇಂತಹ ಅಮೋಘಕಾರ್ಯಮಾಡಿ **ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಚಾರ್ಯ**ರೆಂದೇ ಅನ್ವರ್ಥ ನಾಮಧೇಯದಿಂದ ವಿರಾಜಿಸುವ ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕರ ಜೀವಿತವನ್ನೂ-ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಕುರಿತು, ಈ ಚಿಕ್ಕಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಯಥಾಮತಿ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ರಚಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆಸ್ತಿಕಮಹಾಶಯರಾದ ಭಾಷಾಬಾಂಧವರು, ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯ ಇತರ ಕುಸುಮಗಳಂ

ತೆಯೇ ಇದನ್ನೂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಈ ಕುಸುಮದ ಸುಗಂಧವನ್ನೂ ಆಘ್ರಾಣಿಸಿ ಗ್ರಂಥಮಾಲೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಬೇಕಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ತಾ. ೨೯—೮—೩೨
ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ

ಇತಿ ಸುಜನ ವಿಧೇಯ

ಶ್ಲೋಕಃ—

ಯಾಚ್ಞಾಮಂದರಲೋಲಿತಾದ್ಯತ ಉದ್ವೈದ್ವಿದ್ಯೇಂದಿರಾನಿರ್ಜರೈಃ |
ರ್ಜಾತೋಭಾರತಪಾರಿಜಾತಸುತರುಃ ಸದ್ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಾವೃತಂ ||
ಆಸೀತ್ತಂತ್ರಪುರಾಣಸನ್ಮಣಿಗಣೋ ಜಾತಃ ಶುಕೇಂದುಃ ಸದಾ |
ಸೋऽಯಂ **ವ್ಯಾಸಸುಧಾನಿಧಿ**ರ್ಭವತುಮೇ ಭೂತ್ಯೈಸತಾಂಭೂತಿದಃ ||

ಶ್ರೀಮದ್ವಿಷ್ಣ್ವಂಘ್ರಿ ನಿಷ್ಠಾತಿಗುಣ ಗುರುತಮಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥ
ತ್ರೈಲೋಕ್ಯಾಚಾರ್ಯಪಾದೋಜ್ಜ್ವಲ ಜಲಜಲಸತ್ಪಾಂಸವೋऽಸ್ಮಾನ್ಪುನಂತು
ವಾಚಾಂಯತ್ರಪ್ರಣೇತ್ರಿ ತ್ರಿಭುವನಮಹಿತಾ ಶಾರದಾಶಾರದೇಂದು
ಜ್ಯೋತ್ಸ್ನಾಭದ್ರಸ್ಮಿತಶ್ರೀ ಧವಳಿತಕಕುಭಾ ಪ್ರೇಮಭಾರಂ ಬಭಾರ

ಮಾಧ್ವಗ್ರಂಥಾನ್ಸಬಂಧೂನಿವಸರಸಹೃದಾऽಲಿಂಗ್ಯವಿಜ್ಞಾತಭಾವಃ
ಸಂಯೋಜ್ಯಾಲಂಕೃತಾಭಿಃ ಸ್ವಸಹಜಮತಿಸಂಭೂತವಾಗ್ಭಿರ್ವಧೂಭಿಃ ||
ಕೃತ್ವಾऽನ್ಯೋಕ್ತೀಶ್ಚದಾಸೀ ರ್ಬುಧಹೃದಯಗೃಹಂ ಪ್ರಾಪ್ಯವೃತ್ತೀಶ್ಚ ವೃತ್ತೀ
ರ್ದತ್ವಾऽನ್ಯೋನ್ಯಾಭಿಯೋಗಂ **ಜಯಮುನಿ**ರಸ ಕೃದ್ವೀಕ್ಷ್ಯರೇಮೇ ಕೃತಾರ್ಥಃ ||

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಮತೇ | ಹರಿಃಪರತರಃ ಸತ್ಯಂಜಗತ್ತತ್ತ್ವತಃ
ಭೇದೋ ಜೀವಗಣಾಃ| ಹರೇರನುಚರಾಃ ನೀಚೋಚ್ಚಭಾವಂಗತಾಃ
ಮುಕ್ತಿರ್ನೈಜಸುಖಾನು | ಭೂತಿರಮಲಾ ಭಕ್ತಿಶ್ಚತತ್ಸಾಧನಂ
ಹ್ಯಕ್ಷತ್ರಿತಯಂಪ್ರಮಾಣ| ಮಖಿಲಾಮ್ನಾಯೈಕವೇದ್ಯೋಹರಿಃ ||

॥ ಶ್ರೀರಾಮ ಸಹಾಯಂ ॥

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಮತೋದ್ಧಾರಕರಾದ

ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರು

ಅಧ್ಯಾಯ ೧ "ದ್ವೈತಮತಸ್ಥಾಪನೆ"

ಪವಿತ್ರತಮವಾದ ನಮ್ಮ ಮಾತೃಭೂಮಿ - ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ, ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದ ಮಹಾಮಹಿಮರ ಚರಿತ್ರೆಯೇ ಆದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಜನಮನವನ್ನಾಕರ್ಷಿಸುವಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲಸಾಧನವಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬನು ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ದ್ರವ್ಯಸಂಪಾದನೆಮಾಡಿರಬಹುದು, ವಿಶೇಷ ಧನಧಾನ್ಯ ಸಂಗ್ರಹಣಮಾಡಿರಬಹುದು, ಲಕ್ಷ್ಮೀಪುತ್ರನೆನ್ನಿಸಿರಬಹುದು! ಆದರೆ ಯಾವ ಪುಣ್ಯಶೀಲನು ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿ, ಭಿಕ್ಷುಕವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಕೌಪೀನಧಾರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಾಮೈಕರಾತ್ರಿಯಂತೆ ಸಂಚರಿಸಿ, ತನ್ಮೂಲಕ ಲೋಕಸೇವಾಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗುವನೋ ಆ ಮಹನೀಯನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವಂತಹ ಗೌರವವನ್ನೂ ಪೂಜ್ಯಬುದ್ಧಿಯನ್ನೂ-ಕುಬೇರಸದೃಶನಾದ ಧನವಂತನಿಗಾಗಲೀ, ರಾಜಾಧಿರಾಜನಿಗಾಗಲೀ ನಮ್ಮ ದೇಶೀಯರು ತೋರಿಸಲಾರರು. ಪೃಥ್ವಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಕಾಮಗಳ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಜೀವಿಸುವ ಕೆಲವು ಜನಾಂಗಗಳಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೇನೋ ಧರ್ಮ-ಮೋಕ್ಷಗಳೇ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳು. ಧರ್ಮಮೋಕ್ಷಗಳ ಸಾಧನಾಮಾರ್ಗವು, ಅರ್ಥಕಾಮಗಳ ಸಾಧನಾಮಾರ್ಗದಷ್ಟು ಸುಗಮವಾದುದಲ್ಲ-ಸುಲಭವಾದುದಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ದುರ್ಗಮವಾದ ಆ ಮಾರ್ಗದ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಎಡಹಿ ಮುಗ್ಗರಿಸಿ ಬೀಳುವುದು ಹೆಚ್ಚು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ

ಮೇಲೆಮೇಲೆ ಧರ್ಮಮಾಲಿನ್ಯತೆಯು ಕಂಡುಬರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿರುವುದು. ಅಧರ್ಮವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾದಂತೆ ತೋರುವುದಕ್ಕಾದರೂ ಇದೇ ಕಾರಣವು. ಈ ಅಧರ್ಮವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿ, ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಲೇಪವಾಗಿರುವ ಮಾಲಿನ್ಯತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ, ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿಶೇಷರೀತಿಯಿಂದ ಸಾಗಿಸುವ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ, ಸಾಧುಪುಂಗವರು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಜನ್ಮವೆತ್ತುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ 'ವಿಶೇಷ ಅಧರ್ಮ ಪ್ರಾಚುರ್ಯವಿರುವುದರಿಂದಲಲ್ಲವೆ, ಧರ್ಮಪ್ರಚಾರೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಭಗವಂತನೂ ಭಗವದ್ವಿಭೂತಿಯುಳ್ಳವರೂ ಜನ್ಮವೆತ್ತುವುದು! ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ, ಧರ್ಮಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಮಹನೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಅವತಾರಗಳಾಗಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ, ಭಾರತದೇಶವು ಧರ್ಮಕ್ಷೇತ್ರವೆಂಬುದೂ, ಇದು ತತ್ತ್ವವಿದರ ತೌರೂರು ಎಂಬ ಪ್ರಶಂಸೆಗಳೂ ಶುದ್ಧಪೊಳ್ಳುಪ್ರಶಂಸೆಗಳು' ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಆಕ್ಷೇಪಿಸುವವರು ಈಗೀಗ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಳಲಾಶಿಸುವ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಿಷ್ಟೆ! ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಬಿಳುಪಾದ-ಶುಭ್ರವಾದ ಬಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ, ಲೇಶಮಾತ್ರ ಕೊಳೆಯಿದ್ದರೂ ಅದು ಕೊಳೆಯಾದಂತೆ ಒಡನೆ ತೋರುವುದು. ಅವನ್ನು ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸಬೇಕಾದುದು ಒಡನೆ ಆವಶ್ಯಕವೆನ್ನಿಸುವುದು ಭಾರತದೇಶದ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೀಗಿದೆ ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಪಾಪ ಪುಣ್ಯ, ಇಹಪರ, ಸುಗತಿ ದುರ್ಗತಿ, ಬಂಧ ಮೋಕ್ಷ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ನಿಜಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿದು ಸತ್ಯಾನ್ವೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜನಮನದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಉತ್ಕಟೇಚ್ಛೆಗಿಂತಲೂ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಪ್ರಮಾಣವು ಹೆಚ್ಚಾದುದು ಜನಮನವು ಇಹಕ್ಕಿಂತಲೂ ಪರದ ಕಡೆಗೆ ಒಲಿಯುವಿಕೆಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಭೋಗೇಚ್ಛೆಗಿಂತಲೂ ವೈರಾಗ್ಯಪರ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯ ಕಡೆಗೇ ಜನರ ಒಲವು ಹೆಚ್ಚು. ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿವೈರಾಗ್ಯಾದಿಸಾಧನಾಮಾರ್ಗಗಳು, ಭೋಗಸಾಧನಾಮಾರ್ಗಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಅತ್ಯಂತ ಕಠಿಣವಾದುವು ಎಂದು ಮೇಲೆಯೇ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲವೆ! ಆದುದರಿಂದಲೇ ಈ ಮಾರ್ಗಗಮನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವವರು ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಎಡಹಿಮುಗ್ಗರಿಸಿ ಬೀಳುವುದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರವಾಗಬಹುದು. ಇದನ್ನು ದುರ್ಭಾವದಿಂದ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಅವ

ರೆಲ್ಲರೂ ಪರಮನೀಚರೆಂದೂ ಧಾರ್ಮಿಕವೇಷಧಾರಿಗಳೆಂದೂ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಕವಚದಿಂದ ಸ್ವಾರ್ಥಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಪಾತ್ರ್ಯರೆಂದೂ ತೋರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾದ ದೃಷ್ಟಿಯು ಅದಲ್ಲ. ಅವರ ಮನೋವೃತ್ತಿಯು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಧರ್ಮಪರವಾಗಿದ್ದು, ಅಭ್ಯಾಸವೂ ದಾರ್ಢ್ಯವೂ ಸಾಲದುದರಿಂದ ಜಾರಿಬೀಳುತ್ತಿರುವ ತಮ್ಮ ಅಶಕ್ತತೆಗಾಗಿ ಅವರು ಪರಿತಾಪ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗಳಿಂದ ವ್ಯಥೆಪಡದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವು ಅವರನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿಯೇ ಶುದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ, ಅವರ ಮನಸ್ಸು ನಿಶ್ಚಲವೂ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷವೂ ಆಗಲೂ, ಮುಂದೆ ದೃಢಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಲೂ ಅವರನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸುವುದು. ಆದರೆ ಪರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೀಗಿಲ್ಲ. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯು ಐಹಿಕಪರವಾಗಿಯೇ ಇರುವುದು. ಎಲ್ಲೋ ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ಸುಕೃತಜೀವಿಗಳು ಪಾರತ್ರಿಕಮಾರ್ಗವನ್ನನುಸರಿಸಲು ಇಚ್ಛಿಸಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವರಲ್ಲದೆ, ಜನಸಮೂಹದ ಮನೋಗತಿಯು ಭಕ್ತಿಜ್ಞಾನವೈರಾಗ್ಯಾದಿಗಳು, ಧರ್ಮಾಧರ್ಮಗಳು, ಇಹಲೋಕ ಪರಲೋಕಗಳು, ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳು ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಒಲಿಯುವುದಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಇದೇ ಭಾರತದೇಶಕ್ಕೂ ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಪ್ರಬಲವ್ಯತ್ಯಾಸನೆಂದರೆ ಅದು ಅಪರಾಧವಲ್ಲವೆಂದೆಣಿಸುವೆವು

ಇತರ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ - ಧರ್ಮಾದಿಗಳೂ ಸಹ ಲೌಕಿಕವಾದ ಇತರ ಹಲವು ವೃತ್ತಿಗಳಂತೆಯೇ ಇದ್ದು, ರಾಜಕೀಯದ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಒಂದು ಪ್ರಬಲಸಾಧನವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಳಿದಿವೆ. ಈಗೀಗ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಅನುಕರಣಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಮಂದಿ ಅಪ್ರಬುದ್ಧರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಭಾವನೆಯೂ ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನೆಲೆಸಿರುವುದಾದರೂ, ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರಾದ ಧರ್ಮವೇತ್ತರೂ, ಮತಾಚಾರ್ಯರುಗಳೂ, ಸಾಧುಸಂತರೂ, ಧರ್ಮವನ್ನೂ ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿವೈರಾಗ್ಯಗಳನ್ನೂ, ರಾಜಕೀಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಡಿಸದೆ - ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಇಂತಹ ಧರ್ಮವು ಸಮುದ್ರದ ಉಬ್ಬರವಿಳಿತಗಳಂತೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದೂ, ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇಳಿತದಲ್ಲಿರುವುದೂ ಪ್ರಪಂಚ ಸ್ವಾಭಾ

ವಿಕವಾಗಿರುವುದು ಹೀಗೆ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಧರ್ಮವು ಅವನತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಚಿಹ್ನೆಯು ಕಂಡುಬಂದೊಡನೆಯೇ, ಮಹಾಮಹಿಮೋಪೇತ ರಾದ ಮಹಾನುಭಾವರೊಬ್ಬರು ಅವತರಿಸಿ ಧರ್ಮವನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ, ಅವಶ್ಯ ಗ್ರಂಥರಚನೆಮಾಡಿ, ಸ್ವತಃ ತಾವು ನಿರ್ಮಲರಾಗಿ ಜೀವಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಜೀವಿತಾಚರಣೆಯಿಂದಲೇ ತಾವು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಧರ್ಮಕ್ಕೊಂದು ರೂಪವನ್ನು ತಂದಿತ್ತು ಧರ್ಮೋದ್ಧಾರಮಾಡುವರು ದ್ವಾಪರಯುಗಾಂ ತ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಧರ್ಮೋದ್ಧರಣ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಅವತರಿಸಿದವರೇ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸಮಹರ್ಷಿಗಳು. ಈ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರು ವೇದವಿಭಜನೆಮಾಡಿ, ಅದು ಸುಬೋಧವಾಗುವಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಅರ್ಥವು ಸ್ಪಷ್ಟರೀತಿಯಿಂದ ಗೋಚರವಾಗುವಂತೆಯೂ ತ್ರಿಗುಣ ವಿಶಿಷ್ಟರಾದ ಜೀವರ ರುಚಿಭೇದವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆಯೂ ಅಷ್ಟಾದಶಪುರಾಣ ಗಳನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿ ಅಗಾಧರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಧರ್ಮೋದ್ಧಾರಮಾಡಿದರು ಇವ ರಿಂದ ರಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬ್ರಹ್ಮಸೂತ್ರಗಳು, ಮಹಾಭಾರತ ಗ್ರಂಥಸಾಗರದಲ್ಲಡ ಗಿದ ರತ್ನಪ್ರಾಯವಾದ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಮತ್ತು ಶ್ರುತ್ಯರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿ ಸುವ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು ಇವುಗಳೂ, ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜನಮನಕ್ಕೆ ಸುಬೋಧ ವಾಗದಿರಲು, ಇವುಗಳಿಗೆ ಭಾಷ್ಯರಚನೆಮಾಡಿ, ಇವುಗಳ ಅಂತರಾರ್ಥಗ ಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ನಡೆಯಸಾಗಿತು. ಶ್ರೀಶಂಕರ-ರಾಮಾನುಜಾಚಾರ್ಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಂತೆ ಈ ಗ್ರಂಥ ತ್ರಯಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಮತಗಳನ್ನು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸಿದರು. ಇಷ್ಟಾದರೂ, ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸರ ನಿಶ್ಚಯೋದ್ದೇ ಶವು ಈ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳಿಂದ ಹೊರಪಡದಿರಲು, ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಾರ್ಥ ಕ್ಕಾಗಿ ಆಸ್ತಿಕ ಜನಮನಶ್ಚಕೋರವು ಆಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಿತಿಯು ತೋರಿಬಂ ದಿತು. ಆಗ-ಎಂದರೆ, ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ಉಡುಪೀ ಕ್ಷೇತ್ರದ, ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ, ಮಧ್ಯಗೇಹಭಟ್ಟನೆಂಬ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಶ್ರೀ ವಾಯುದೇವರೇ- ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಭಿಧಾನದಿಂದ ಅವತರಿಸಿ, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲೇ ಸರ್ವಸಂಗ ಪರಿತ್ಯಾಗಮಾಡಿ ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕ ರಿಸಿ, ಶ್ರೀವ್ಯಾಸಕೃತ ಗ್ರಂಥರತ್ನಗಳಿಗೆಲ್ಲ-ಅವರ ಉದ್ದೇಶಾನುಸಾರವಾಗಿ

ಅಂತರ್ಯಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಶ್ರುತಿಸ್ಮೃತಿ ಪುರಾಣಾದಿ ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಲೇಶಮಾತ್ರವೂ ವಿರೋಧವೆನ್ನಿಸದಂತೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿ ತತ್ಪ್ರತಿಪಾದಕವಾದ ಮೂವತ್ತೇಳು ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿದರು. ಗ್ರಂಥರಚನೆಮಾಡಿ ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ವಿರಮಿಸಲಿಲ್ಲ; ಅವುಗಳ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆದ್ಯಂತ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸಿ, ಅನೇಕಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಪರಮತೀಯ ದಿಗ್ದಂತಿ ಪಂಡಿತರನ್ನು ವಾದದಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಿ, ಅವರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ತನ್ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಮತ-ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಯನ್ನಾಗಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಪುನರುದ್ಧೃತವಾದ - ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತವು, ಸರ್ವಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೂ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಜನಗಳಿಂದ ವಿಶೇಷ ಪೂಜ್ಯಭಾವದಿಂದ ಆದರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅನೇಕಾನೇಕರು ಆ ಮತದ ಅನುಯಾಯಿಗಳಾಗಿ, ಗ್ರಂಥಪಠನದಿಂದ ತಮ್ಮ ಪಾರತ್ರಿಕಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಂಡರು. ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೩೧೭ರಲ್ಲಿ ಜನಾಂಗದ ದೃಷ್ಟಿಗಗೋಚರರಾಗಿ ಹಿಮಾಚಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸಾಶ್ರಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಗಮಿಸಿದ ತರುವಾಯ, ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರು ತಮ್ಮ ಆಚಾರ್ಯರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಏಳುವರ್ಷಕಾಲ ದ್ವೈತಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪೀಠವನ್ನು ಆಳಿ ವೃಂದಾವನಸ್ಥರಾದರು.

ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರ ತರುವಾಯ ಶ್ರೀ ನರಹರಿತೀರ್ಥರು ವೇದಾಂತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಪೀಠವನ್ನೇರಿ ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷಕಾಲ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಬೋಧೆಮಾಡಿ ದಿವಂಗತರಾದರು. ಅವರ ತರುವಾಯ ಶ್ರೀ ಮಾಧವತೀರ್ಥರು ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷಕಾಲವೂ, ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷಕಾಲವೂ ದ್ವೈತವೇದಾಂತ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳಿ ಯಶಸ್ಕಾಯರಾದರು. ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರು ಈಗಿನ ಮುಳಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಮಾಧವತೀರ್ಥರು ಮಜ್ಜಿಗೇಹಳ್ಳಿಯೆಂಬಲ್ಲಿ ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಶ್ರೀಮದಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ಶಿವಮೊಗ್ಗಾ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕೂಡ್ಲಿ ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ಈ ಮೂರು ಮಠಗಳ ಶಿಷ್ಯಸಂತತಿಯೂ ಈಗ್ಗೂ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದೆ. ಶ್ರೀ ನರಹರಿತೀರ್ಥರು ಮಾತ್ರ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಮಠವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಂತೆ ಕಂಡು

ಬಂದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ದ್ವೈತಮತವು ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ಊರ್ಜಿತಗೊಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಪ್ರವರ್ಧಮಾನ ವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಅಧ್ಯಾಯ ೨ 'ಧೋಂಡೊ ರಘುನಾಥರಾವ್'

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ತರುವಾಯ ಈ ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರೂ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಕಾಲ, ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತ ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷಕ್ಕೆ ವಾದಿಗಳೆಂಬ ಮದಗಜಗಳಿಂದ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಬಾಧೆಯೂ ಉಂಟಾಗದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಆದರೆ, ಶ್ರೀಮದಕ್ಷೋಭ್ಯ ತೀರ್ಥರ ಕಾಲದ ವೇಳೆಗೆ ಅದರ ಪ್ರಚಾರವು ಕುಂಠಿಸುವಂತಹ ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷವು ತಲೆಯೆತ್ತಿ, ಅದ್ವೈತಮತಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಸಿದ್ಧಾಂ ತವು ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೂ, ಇತರ ವೈದಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೂ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ನಡೆಯುಸಾ ಗಿತು. ಕರ್ಣಾಟಕ ಸಿಂಹಾಸನ ಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರೆಂದು ಅಜರಾಮರ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುವ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯ ಮುನೀಶ್ವರರು, ಚತುಶ್ಶಾಸ್ತ್ರ ಪಾರಂಗತರಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಅಸದೃಶ ವಿದ್ಯಾವೈಭವದಿಂದ ಅನೇಕಮಂದಿ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ವಾದದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿ, ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಗಳನ್ನು ಬರೆದು, ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು. ಅಸದೃಶ ಪಾಂಡಿತ್ಯದ ಬೆಂಬಲ ದೊಂದಿಗೆ, ತಮ್ಮಿಂದಲೇ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತರಾದ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪರ ಬೆಂಬಲವೂ ವಿಶೇಷ ವಾಗಿರಲು, ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವೇ ಇಲ್ಲದಂ ತಾಯಿತು. ಅವರು ಪಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಅಲ್ಲವೆಂಬುವ ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳವ ನೊಬ್ಬನೂ ಇಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ಅದ್ವೈತಮತಾನುಯಾ ಯಿಗಳಾಗಿ, ಅದರ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರಲು ಅವರನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ಮತ ತತ್ವವನ್ನೂ ಸಮರ್ಥಿಸಿ, ವಾದಿಸಿ ಜಯಿಸಲು ಮತ್ತಾವನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದೀತು!

ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೀಗಾದುದರಿಂದ, ರಾಜಾಶ್ರಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಶ್ರೀ ಶೃಂಗಗಿರಿ ಸಂಸ್ಥಾನವೂ, ಅದ್ವೈತಮತವೂ ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಸೋಪಾನಗಳನ್ನು ಏರಲಾರಂಭಿಸಿದುವು. ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ತರುವಾಯ ಅರ್ಧಶತಮಾನ ಕಾಲದೊಳಗಾಗಿಯೇ, ಅವರಿಂದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಒದಗಿದ ವಿಘ್ನವನ್ನು ಕುರಿತು, ಅವರ ನಾಲ್ವರು ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯವರಾದ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಪಟ್ಟುಕೊಂಡರು --ಹಾಗೆ ವಿಚಾರಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳ್ಳಿರಲಿಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರೊಂದಿಗೆ ವಾದಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಿಚ್ಛಿಸಿ, ವಿದ್ಯಾನಗರೀ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ತಾವು ವಾದನಿಗ್ರಹಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ವರ್ತಮಾನವನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರಿಗೂ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರಿಗೂ ನಡೆದ ವಿವಾದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಂತಕಥೆಯು ಹೀಗೆ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮದ್ವಿಜಯನಗರೀ ಸಂಸ್ಥಾನಾಧೀಶ್ವರನಿಂದ ಪೂಜಿತರೂ, ರಾಜಮಾನ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರೆಲ್ಲಿ; ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಗ್ರಾಮೈಕರಾತ್ರಿಯಾಗಿ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಶಿಷ್ಯರ ಭಿಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಲೌಕಿಕವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬಡ ಸನ್ಯಾಸಿ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರೆಲ್ಲಿ! ಅವರು ವಾದಭಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ಕೋರಿ, ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದ ವಾರ್ತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವು ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರ ಕಡೆಯಿಂದ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದು ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಿರಲಿಲ್ಲ. ಲೌಕಿಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ರಿಕ್ತತೆಯು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವೆಂದೂ, ಅದನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಂಡು, ರಾಜಯೋಗ್ಯವಾದ ವೈಭವಗಳಿಂದ ಬಂದರೆ, ಆಗ ಮಾತ್ರವೇ ತಮ್ಮ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಬೆಲೆ ದೊರೆಯುವುದೆಂದೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೋರಿತು. ತರುವಾಯ ಹರಿಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂತಾಗಲೆಂದುಕೊಂಡು ಕೆಲಕಾಲ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರು.

ಪರಮವೈರಾಗ್ಯಶಿಖಾಮಣಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರ ಮಠವು ರಿಕ್ತದೆಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿತಾದರೂ, ಅದರಿಂದ ಅವರ ಮಹಿಮೆಗಾಗಲೀ, ಜ್ಞಾನಭಕ್ತಿವೈರಾಗ್ಯಾದಿ ಸಂಪತ್ತಿಗಾಗಲೀ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಕುಂದುಕೊರತೆ

ಗಳೂ ಉಂಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಹದಾನಂದದಿಂದ ಶ್ರೀ ಹರಿಸೇವೆಯನ್ನೆಸಗುತ್ತ, ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳು, ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಧರ್ಮಬೋಧೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ - ಅತಿಥ್ಯಭ್ಯಾಗತರನ್ನೂ ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಾದಿಗಳಿಂದ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತ, ಭಗವದ್ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಚಾರಗೊಳಿಸುತ್ತಲಿದ್ದರು. ಅವರ ತಪೋಮಹಿಮೆಯು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನದಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಒಂದು ಸಂಗತಿಯು ನಡೆಯಿತೆಂದು ಅವರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದಾನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಬ್ರಹ್ಮಬಂಧುಗಳು ಶ್ರೀಗಳವರ ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನು ಸೇರಿ, ತಾವು ಪುರಾಕೃತ ದುಷ್ಕರ್ಮ ಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ವಶರಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟುದಾಗಿಯೂ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಗೊಂಡಿರುವುದಾಗಿಯೂ ತಮ್ಮ ನಿಜಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಮುಂದೆ ನರಕವಾಸವೇ ಮುಂತಾದ ದುರ್ಧರಸಂಕಟಗಳನ್ನನುಭವಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ, ತಮ್ಮ ದುರಂತ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲೇ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಪುನೀತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು. ತಮ್ಮ ಪಾಪಕ್ಕಾಗಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಹೃದಯವೇದನೆಪಟ್ಟು ನರಳುತ್ತಿರುವ ಆ ಪಾಪಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು, ದಯಾರ್ದ್ರಹೃದಯರಾದ ಶ್ರೀಗಳವರು ಪರಿತಾಪಪಟ್ಟು. - ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಪದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪವುಂಟಾಗಿರುವುದಾದರೆ ಇಲ್ಲೇ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಉದ್ದವಾದ ವೃಕ್ಷವನ್ನೇರಿ ಮೇಲಿನಿಂದ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಧುಮುಕಿರಿ; ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮ್ಮ ಪಾಪವು ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದು, ಎಂದು ನುಡಿದರು. ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾನಿಗಳಾದ ಅವರ ಈ ಮಾತು, ಆ ಪಾಪಿಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪಾಪದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯೆಂದು ತೋರಿತು. ಒಡನೆ ಲೇಶಮಾತ್ರವೂ ಸಂಶಯವೆಂಬುದಿಲ್ಲದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಆ ಮರವನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಧುಮುಕಲು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದರು. ಅವರ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದ ಶ್ರೀಗಳವರು, ಅವರ ದಾರ್ಢ್ಯವನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತೋಷಿಸಿ, ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದುಬನ್ನಿರೆಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಸ್ನಾನಾದಿಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧರಾದ ತರುವಾಯ ಅವರಮೇಲೆ ಶಂಖೋದಕವನ್ನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿ-'ನೀವಿನ್ನು ಶುದ್ಧರಾದಿರಿ-ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯಿಂದ ಮುಕ್ತರಾದಿರಿ' ಎಂದು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಆ ದಿನ ತಮ್ಮೊಂ

ದಿಗೆ ಸಹಪಙ್ತಿಯಲ್ಲೇ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಭೋಜನಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀಗಳವರ ಈ ಕಾರ್ಯವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು.- ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯಂತಹ ಮಹಾಪಾತಕವು ಶಂಖೋದಕ ಪ್ರೋಕ್ಷಣೆಯಿಂದ ಪರಿಹಾರವಾಗಬಲ್ಲುದೇ, ಎಂದು ಕೆಲವರು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದರು. ಆಗ ಶಂಖೋದಕದ ಮಹಿಮೆಯೆಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ಅವರ ತಿಳಿವಳಿಕೆಗೆ ತಂದುಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀಗಳವರಿಗೆ ಅಪೇಕ್ಷೆಯಾಯಿತು. ಒಡನೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಡಿಮಾಡಿದ ಎರಡು ಬಿಳುಪಾದ ಬಟ್ಟೆಯಮಡಿಕೆಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ, ಅವುಗಳಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಬೀಗಮುದ್ರೆಗಳಿಂದ ಭದ್ರವಾದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಡಿಸಿ, ಮತ್ತೊಂದನ್ನು ಗೇರೆಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಪವಿತ್ರತೀರ್ಥಗಳೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಗೆದು ಶುದ್ಧಿಪಡಿಸಿ ತರಬೇಕೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಯಾವ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಒಗೆದಾಗ್ಯೂ, ಗೇರೆಣ್ಣೆಯು ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ ಹೋಗಿ ಅದು ಶುದ್ಧಿಯಾಗಬಲ್ಲುದೆ? ಗಟ್ಟಿ ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದಿಂದಲೇ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಆ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು, ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದ ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ಆ ಬಟ್ಟೆಯಮೇಲೆ ಶ್ರೀ ಹರಿಸ್ಮರಣಪೂರ್ವಕ ಶಂಖೋದಕವನ್ನು ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿದರು. ಆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನೇನೆಂದು ಹೇಳಲಾದೀತು? ಗೇರೆಣ್ಣೆಯ ಲೇಶಮಾತ್ರ ಕಲೆಯೂ ಸಹ ನಿಲ್ಲದೆ ಅದು ಶುಭ್ರವಾಗಲು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗಿದ್ದ ಮೊದಲಿನ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೂ ತರಿಸಿನೋಡಲಾಗಿ, ಆ ಎರಡಕ್ಕೂ ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರವೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಕಂಡು ಸಕಲರೂ ಶ್ರೀಗಳವರ ಅದ್ಭುತಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ - ಶಂಖೋದಕದ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೂ ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಕೊಂಡಾಡಿದರು.

ಇಂತಹ ಮಹಾಮಹಿಮಾನ್ವಿತರಾದ ಶ್ರೀಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರ ಕೀರ್ತಿಯು ಹತ್ತಿರದ - ದೂರದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಪ್ರಚಾರವಾಗಲು, ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿಯು, ಸಂತಾನಾಪೇಕ್ಷೆಯಿಂದ ಶ್ರೀಗಳವರನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ - ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ದಯಾಮಯರಾದ ಶ್ರೀಗಳವರು ಆತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ, ಒಂದು ಫಲವನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು, ಈ ಫಲಭಕ್ಷಣೆಯಿಂದ, ನಿನಗೆ ವಿಷ್ಣುವೈಷ್ಣವಭಕ್ತನಾದ ಒಬ್ಬ ಪುತ್ರನು ಉದಯಿಸುವನೆಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದರಂತೆ! ಮುಂದೆ ಯುಕ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜನಪತ್ನಿಯು ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ, ನವಮಾಸಗಳು

ಕಳೆಯಲು ಒಂದು ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಪುತ್ರನನ್ನು ಪ್ರಸವಿಸಿದಳು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನು ಪರಮಾನಂದಸ್ವಾಂತನಾಗಿ, ತನ್ನ ರಾಜಮರ್ಯಾದೆಗಳೊಂದಿಗೂ ಚತುರ್ಬಲದೊಂದಿಗೂ ದಿವ್ಯವೈಭವದಿಂದ ಶ್ರೀಗಳವರ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ ಬಂದು, ಅವರ ಪಾದಪೂಜೆಮಾಡಿ, ವಿಶೇಷ ಧನಕನಕಾದಿಗಳನ್ನು ಪಾದಗಾಣಿಕೆಯನ್ನಾಗಿತ್ತು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವೂ ತನುಮನಧನಗಳೂ ಶ್ರೀಗಳವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿತವಾದುವೆಂದೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದೂ ದೀರ್ಘದಂಡನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿದನು. ಕೃತಜ್ಞನಾದ ಆತನ ವಿನೀತಭಾವವನ್ನು ಕಂಡು, ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ಸಂತುಷ್ಟರಾಗಿ, ಆತನನ್ನು ಆಶೀರ್ವಾದಪೂರ್ವಕ ಮನ್ನಿಸಿದರು. ನಿಸ್ಪೃಹಶಿರೋಮಣಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಗಳವರು ಅವನ ರಾಜ್ಯವೈಭವಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡಿಯಾರು? ಆದರೆ, ರಾಜಾಶ್ರಯದ ಬೆಂಬಲವಿಲ್ಲದೆ, ಕೇವಲ ಬಿಡಿಸನ್ಯಾಸಿಯಂತೆ ಹೋಗಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ, ವಿಜಯನಗರ ಸಂಸ್ಥಾನದ ರಾಜರ ಗುರುಸ್ಥಾನವಲ್ಲಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ವಾದಭಿಕ್ಷೆಯು ದೊರೆಯದಾಯಿತಾದುದರಿಂದ ಕೆಲವುಕಾಲ ಈ ಸೈನ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬಳಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದು ತರುವಾಯ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆಂದರು. ರಾಜನು ಅವರ ಆ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಶಿರಸಾ ಮಾನ್ಯಮಾಡಿ, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊರಟುನಡೆದನು.

ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ಹೀಗೆ ದೊರೆತ ಸೈನ್ಯಪರಿವಾರಸಮೇತರಾಗಿ ಹೊರಟು, ವಿಜಯನಗರ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಸೇರಿದರು. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಲೌಕಿಕವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಗಣ್ಯಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದ ಈಸಾರಿಯೂ ಉದಾಶೀನಭಾವದಿಂದ ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಡನೆ ವಾದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿ ದೊರೆಯಿತು. ತಮ್ಮತಮ್ಮ ವಾದಗಳ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ಹೇಳಲು, ಆಗ ದಿಗ್ದಂತಿಪಂಡಿತರೆಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿ ಶ್ರೀರಂಗದಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದ ವೇದಾಂತದೇಶಿಕರೆಂಬ ವಿಶಿಷ್ಟಾದ್ವೈತ ಪಂಥದ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರೊಬ್ಬರು ಕರೆಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟರು. ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರಿಗೂ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರಿಗೂ ಬಹುಕಾಲ ಶಾಸ್ತ್ರ ಚರ್ಚೆಯು ಬಹು ಪ್ರೌಢರೀತಿಯಿಂದ ನಡೆಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರ

ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಪ್ರಶ್ನಕೋಟಿಗಳನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಛಾಂದೋಗ್ಯ ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಉಕ್ತವಾಗಿರುವ 'ತತ್ವಮಸಿ' ಎಂಬ ವಾಕ್ಯವು ಅದ್ವೈತಪರವಾದ ಅರ್ಥವುಳ್ಳದೆಂದು ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ವಾದಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ಅದೇ ತತ್ವಮಸಿ ವಾಕ್ಯವೇ ದ್ವೈತಾರ್ಥಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕುದೆಂದು ಹಲವು ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತ್ಯರ್ಥಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ ಪ್ರತಿಕಕ್ಷಿಯ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಸಿಬಿಟ್ಟರು ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯರ ವಾದಗಳಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಹೇಳಲು ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಲು, ಪರೀಕ್ಷಕ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವೇದಾಂತದೇಶಿಕರು, ಆ ವಾದದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಹೇಳಿದರೆಂದು ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ:—ಅಸಿನಾತ್ತ ತತ್ವಮಸಿನಾ ಪರಜೀವ ಪ್ರಭೇದಿನಾ ।
ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯಂ ಮಹಾರಣ್ಯಂ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯ ಮುನಿರಚ್ಛಿನತ್ ॥

ಎಂದರೆ, 'ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು, ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರೆಂಬ ಮಹಾರಣ್ಯವನ್ನು, ಜೀವೇಶ್ವರರಿಗೆ ಭೇದ ಹೇಳುವ 'ತತ್ವಮಸಿ' ಎಂಬ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿದರು' ಎಂಬೀ ಶ್ಲೋಕವು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಗ್ರಂಥವಾದ 'ದೇಶಿಕ ಪ್ರಭಾವ'ವೆಂಬ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯರಿಂದ ಪರಾಜಿತರಾದ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರೆಂದು, ಆ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಅಗಾಧ ವಿದ್ವತ್ತಿಗಾಗಿ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ವಂದಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದರು. ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು, ತರುವಾಯ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಿ, ಕೋಲಾರ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಮುಳಬಾಗಿಲು ಎಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ವಿಜಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಶಿಲಾಶಾಸನವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು.

ಹೀಗೆ ವಾದಿನಿಗ್ರಹಮಾಡಿ, ಹಲವು ಮಂದಿ ಸಚ್ಛಿಷ್ಯರಿಗೆ ದ್ವೈತ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸುತ್ತ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರಿಗೆ, ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಿಂದ ದೇಹಶಕ್ತಿಯು ಕುಗ್ಗುತ್ತಿರಲು ತಮ್ಮ ತರುವಾಯ ಆ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಯಾರನ್ನು ಕೂರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆಯು ಬಾಧಿಸಹತ್ತಿತು. ನಾಲ್ಕು ದ್ವೈತಮಠಗಳಿದ್ದು ಮತಪ್ರಚಾರ

ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ವಿಜಯನಗರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಾಶ್ರಯದಿಂದ ಬೆಂಬಲಹೊಂದಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅದ್ವೈತ ಮತಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯವು ವಿಶೇಷವಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಶ್ರೀಯವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚಿಂತಾಜನಕವಾಗಿದ್ದಿತು. ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಬರತಕ್ಕವರು ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದು ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತ ಜ್ಯೋತಿಯನ್ನು ಬೆಳಗಿಸತಕ್ಕವರಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲ ಪುರುಷಶ್ರೇಷ್ಠರಾರೂ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಸರ್ವಚೈತನ್ಯಸ್ವರೂಪನಾದ ಶ್ರೀವರನು ಯಾವ ಪುಣ್ಯಜೀವಿಯನ್ನು ಆ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಯಮಿಸಿರುವನೋ ಆತನೆಲ್ಲಿರುವನೋ ಎಂದುಕೊಂಡು, ಶ್ರೀಹರಿಯ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದಂತಾಗಲಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲಾ ಭಾರವನ್ನೂ ಆತನಮೇಲೆ ಬಿಟ್ಟು ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ, ಪಂಡರಾಪುರವೆಂಬ ಪುಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರವಹಿಸುವ ಭೀಮರಥೀ ನದೀತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಮಂಗಳವೇಢೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ರಘುನಾಥರಾಯನೆಂಬ ಹೆಸರಿನ ದೇಶಸ್ಥ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು, ಹೈದರಾಬಾದು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಕೆಲವು ಸೈನ್ಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿಯಾಗಿ, ದೇವಬ್ರಾಹ್ಮಣಾರಾಧಕನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದನು. ಈತನಿಗೆ ಸಖೂಬಾಯಿ ಎಂಬೊಬ್ಬ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯಿದ್ದು, ದಂಪತಿಗಳು ಅನ್ಯೋನ್ಯ ಪ್ರೀತಿವಿಶ್ವಾಸಗಳಿಂದ ಬಾಳ್ವೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಾದರೂ ಅವರಿಗೆ ಬಹು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಪುತ್ರಸಂತಾನವಾಗದೆ, ಉಭಯರೂ ವಿಶೇಷ ಚಿಂತಾಪರರಾಗಿದ್ದರು. ಸಖೂಬಾಯಿಯು ಕಂಡ ದೇವರಿಗೆಲ್ಲ ಕೈಮುಗಿದು ತನಗೊಂದು ಪುತ್ರಸಂತಾನವನ್ನು ಕರುಣಿಸೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಂತ್ರಾಲಯವೇ ಮುಂತಾದ ಗುರುಸನ್ನಿಧಾನಗಳಿಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೋದಾಗ್ಗೆ, ಶ್ರೀ ಹರಿಗುರುಗಳ ಭಕ್ತನಾಗುವಂತಹ ಸತ್ಪುತ್ರನನ್ನು ಕರುಣಿಸಿರೆಂದು, ಶ್ರೀ ಗುರುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಳು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ, ಆಕೆಯ ಪುಣ್ಯತರುವು ಫಲಿಸಿತೋ ಎಂಬಂತೆ ಗರ್ಭಧಾರಣಮಾಡಿದಳು. ಗರ್ಭವು ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ, ನವಮಾಸಗಳು ತುಂಬಲು ಮುಂದೊಂದು ಶುಭದಿನದ ಶುಭ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರನಾದ

ಕಂದನನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ರಘುನಾಥರಾಯನು, ತನ್ನ ಮುದ್ದು ಕಂದನನ್ನು ಕಂಡು ಪರಮಾನಂದಗೊಂಡು, ಜಾತಕರ್ಮ ನಾಮಕರಣಾದಿ ಮಹೋತ್ಸವಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿ, ಆ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಿಗೆ ತನ್ನ ಹಿರಿಯರ ನಾಮಾಂಕಿತವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಧೋಂಡೂರಾವ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಕರೆದನು. ಮಗು ಧೋಂಡೂರಘುನಾಥರಾಯನು ತನ್ನ ಬಾಲಲೀಲೆಗಳಿಂದ ತಾಯಿತಂದೆಗಳಿಗೂ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರಿಗೂ, ನೆರೆಹೊರೆಯವರಿಗೂ ನೇತ್ರಾನಂದದಾಯಕನಾಗಿ, ಶುಕ್ಲಪಕ್ಷದ ಚಂದ್ರಕಾಂತಿಯಂತೆ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅಧ್ಯಾಯ ೩　　　　'ಅಪೂರ್ವರಾಹುತ'

'ಕತ್ತಲೆಯಮನೆಗೆ ಮಣಿದೀಪವಾದಂತೆ ಸಲೆ
ಬತ್ತಿದ ಸರೋವರಕೆ ನವಜಲವೊದವಿದಂತೆ
ಬಿತ್ತರದ ಕಾವ್ಯರಚನೆಗೆ ದೇವತಾಸ್ತುತಿನೆಗಳ್ದಂತೆ ....'

ಸಂತಾನಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂದು ಮರುಗಿ ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದ, ರಘುನಾಥರಾಯ ಮತ್ತು ಸಖೂಬಾಯಿ ಎಂಬೀ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ಪೂರ್ವಾಧ್ಯಾಯದ ಅಂತ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಂತೆ ಸುಕುಮಾರನು ಜನಿಸಿ ಅವರ ದಾಂಪತ್ಯಜೀವನವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕವೆನ್ನಿಸಿದನು. ತಾಯಿತಂದೆಗಳು ಅಂಬೆಗಾಲು ತೊದಲ್ನುಡಿಗಳಿಂದ - ನಡೆದಾಡುತ್ತ ನಲಿದಾಡುತ್ತಲಿದ್ದ ತಮ್ಮಕಂದನನ್ನು ಕಂಡು ಎರಡು ಬಾಹುಗಳಿಂದಲೂ ಬಾಚಿ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು, ಸ್ವರ್ಗಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವರು. ಯುಕ್ತವಯಸ್ಸು ಪ್ರಾಪ್ತವಾದಂತೆಲ್ಲ, ಧೋಂಡೂರಘುನಾಥರಾಯನಿಗೆ, ಚೂಡಾಕರ್ಮ ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ, ತಂದೆಯು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ವಿದ್ಯಾಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಬಾಲ್ಯವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವು ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಬಾಲಕನಿಗೆ ಎಂಟನೆಯ ಸಂವತ್ಸರವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಿರಲು, ರಘುನಾಥರಾಯನು ಅತ್ಯಂತ ಆಸ್ಥೆಯಿಂದ ಉಪನಯನ ಮಹೋ

ತ್ಸವವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿ, ಸಹಸ್ರಾರುಮಂದಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಸುಮಂಗಲೆಯರನ್ನು ಗಂಧಪುಷ್ಪ ತಾಂಬೂಲಗಳು, ದಕ್ಷಿಣೆದಾನಗಳು, ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಂದ ದಣಿಸಿದನು. ತರುವಾಯ ಬಾಲಕನಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇ ಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ ಅಕ್ಷರವಿದ್ಯೆಯಾಗಲೀ, ಅಥವ ಧಾರ್ಮಿಕವಿದ್ಯಾ ಭ್ಯಾಸವಾಗಲೀ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಲಿಲ್ಲ. ಸರದಾ ರನ ಮಗನಾದ ಧೋಂಡೂರಘುನಾಥರಾಯನು, ಯಾವಾಗಲೂ ಕುದುರೆ ಯನ್ನೇರಿ ಓಡಿಸುವುದು, ಹಾರಿಸುವುದು. ಗರಡೀಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂಗಸಾಧನೆ, ಮಲ್ಲಯುದ್ಧಮಾಡೋಣ, ಈಜುವಿಕೆ, ದೊಣ್ಣೆ ಕತ್ತಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವಿಕೆ ಮುಂತಾದ ವೀರೋಚಿತ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೇ ಅಭ್ಯಸಿಸುತ್ತಬಂದು, ಆ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣನೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡನು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣವರ್ಣೋಚಿತ ವಾದ ಸೌಮ್ಯವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಿಂತಲೂ, ಧೋಂಡೂರಾಯನಿಗೆ ಈ ವೀರವಿದ್ಯೆ ಗಳೇ ರುಚಿಕರವಾಗಿ ತೋರುತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆತನು ತನ್ನ ಮಗನು, ಆ ವಿದ್ಯೆ ಗಳಲ್ಲಿ ತೇಜಸ್ವಿಯಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಪರಮಾನಂದಗೊಂಡು, ತನ್ನ ಸಮಾನ ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೆಚ್ಚಳಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಧೋಂಡೂರಘುನಾಥರಾಯನಿಗೆ ಬಾಲ್ಯಕಳೆದು ಯೌವನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಯಿತು. ಮುಖದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಕಳೆಯು ಉಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ದೇಹದ ಪ್ರತ್ಯಂಗವೂ ಪುಷ್ಟವಾಗಿ ನೇತ್ರಾನಂದಕರವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಖ ದಲ್ಲಿ ಕುಡಿಮೀಸೆಯಿಂದಲೂ, ಉಬ್ಬಿದ ಎದೆಯಿಂದಲೂ, ಗಂಭೀರವಾದ ನಡಿಗೆ-ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದಲೂ, ಆ ಯುವಕನು ನೋಡಿದವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಾಯಿಂ ದ ಹೇಳಲಾಗದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಆನಂದವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡತಕ್ಕವನಾ ದನು. ತನ್ನ ಮಗನು ಯುಕ್ತ ವಯಸ್ಸಂಪನ್ನನಾದುದನ್ನು ತಿಳಿದು, ರಘು ನಾಥರಾಯನು ಐಶ್ವರ್ಯಪದವಿಗಳಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಮಾನ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳದ್ದ ಒಂದಾನೊಂದು ಕುಟುಂಬದಿಂದ, ಗುಣರೂಪಶೀಲ ಸ್ವಭಾವಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನು ರೂಪಗಳಾಗಿದ್ದ ಕನ್ಯೆಯನ್ನು ತಂದು ಅತ್ಯಂತ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವವನ್ನೂ ನೆರವೇರಿಸಿದನು. ಆ ವೃದ್ಧ ದಂಪತಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮಗನ ಉದರದಲ್ಲಿ ಉದಯವಾಗುವ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಆಡಿಸಿ ನಲಿ ಯಬೇಕೆಂಬ ಅಪೇಕ್ಷೆಯೇ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿದ್ದು ಅವರ ಲೌಕಿಕ

ಜೀವನವು ಸುಖಮಯವೆನ್ನಿಸಿದ್ದಿತು. ಮಗ ಸೊಸೆಯರ ಅನುರೂಪದಾಂಪತ್ಯವು ಉಭಯರ ಕಣ್ಮನಗಳಿಗೂ ಆನಂದಕರವಾಗಿದ್ದು, ತಮ್ಮ ಜನ್ಮವು ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು, ತಮ್ಮ ವಂಶವು ಉದ್ಧೃತವಾಯಿತು, ಎಂದು ಧನ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದರು. ಸೊಸೆಯು ಪುಷ್ಪವತಿಯಾಗಿ ಮನೆಗೆ ಬರಲು ಇನ್ನೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಂವತ್ಸರಗಳ ಅವಧಿಯಿದ್ದುದರಿಂದ, ಮಗನನ್ನು ಸರ್ವವಿಧದಿಂದಲೂ-ಕಣ್ಣಿನ್ನು ರೆಪ್ಪೆಯಂತೆ ಪೋಷಿಸುತ್ತ, ರಘುನಾಥರಾಯನು ಕಾಲಯಾಪನೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸುಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಓಲಾಡುತ್ತಲಿದ್ದ ರಘುನಾಥರಾಯನು, ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸುಖದ ಪರಮಾವಧಿಯನ್ನು ಕಂಡುದು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೀ! 'ಸುಖಸ್ಯಾನಂತರಂ ದುಃಖಂ ದುಃಖಸ್ಯಾನಂತರಂ ಸುಖಂ' ಎಂಬುದೇ ಸಂಸಾರದ ಮುಖ್ಯಸ್ವಭಾವವಲ್ಲವೆ? ಪರಮಾವಧಿ ಸುಖಾನುಭವವಾಯಿತೆಂದು ತೋರಿದೊಡನೆಯೇ, ದುಃಖಾನುಭವಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದೂ, ಪರಮಾವಧಿ ದುಃಖಾನುಭವವಾದೊಡನೆಯೇ ಸುಖಪ್ರಾಪ್ತಿಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು ತೋರಿಬರುವುದೂ ಸಂಸಾರದ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದು ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಅನುಭವವು ಕಂಡು ಬಂದಿರುವುದು. ರಘುನಾಥರಾಯನು, ಅಮಿತ ಐಶ್ವರ್ಯ, ಅಧಿಕಾರ, ನಿರೋಗಿಯಾದ ದೇಹದಾರ್ಢ್ಯ, ಪತ್ನೀಪುತ್ರ ಪರಿವಾರ ಪಶುಕ್ಷೇತ್ರಾದಿ ಸಂಪತ್ತು, ಸರೀಕರಲ್ಲೂ-ಸಹಜಾತೀಯರಲ್ಲೂ ಗೌರವಸ್ಥಾನ, ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಧನ್ಯತ್ವ, ಸತ್ಸಂತಾನ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಮುಂತಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೂ ತನ್ನ ಸಮಾನ ಧನ್ಯನು ಮತ್ತಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಈ ಸಂದರ್ಭವೇ ಆತನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಪರಮಾವಧಿ ಸುಖಾನುಭವದ ಕಾಲವೆನ್ನಿಸಿರಲು, ಸಂತೋಷಾಂತರಂಗನಾಗಿ ಕೆಲದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆದನು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಿಂದ ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೇಲ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಾ ಬಂದ ಸೂರ್ಯನು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷದ ಪರಮಾವಧಿ ಉನ್ನತ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅಧಿರೋಹಿಸಿ-ಒಡನೆ ಇಳಿಯತೊಡಗುವನಲ್ಲವೆ! ಮನುಷ್ಯನ-ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಾಣಿಯ ಜೀವಮಾನವೂ ಈ ಪ್ರಕೃತಿ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುವುದು. ಆದರೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಮಾನವಪ್ರಾಣಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಏನಾಗುವುದೆಂದು ತಿಳಿವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?

ಯೌವನಸ್ಥನೂ, ಬಲಿಷ್ಟನೂ, ಅಶ್ವಾರೋಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯನೂ,

ತೇಜಸ್ವಿಯೂ ಆಗಿದ್ದ ಧೋಂಡೂರಘುನಾಥರಾಯನು ಸಕಲ ವಿಷಯಗಳ ಲ್ಲೂ ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಹನಾಗಿರುವನೆಂದು ತಿಳಿದು. ರಘುನಾಥರಾಯನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನೂ ಮನೆತನದ ಆಡಳಿತವನ್ನೂ ಆತನ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನು ವಿಶ್ರಾಂತನಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದನು. ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನೂ ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು, ಒಂದು ಸಾರಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜೈತ್ರಯಾತ್ರೆಗಾಗಿ ಹೋಗಿಬರಲೆಂದು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಧೋಂಡೂ ರಘುನಾಥರಾಯನು, ಉಚಿತಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೂ ಅಶ್ವಾರೋಹಿ ಗಳೊಂದಿಗೂ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳ ನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ, ಪ್ರಭುಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರಮುಖರಿಂದಲೂ ಸನ್ಮಾನ ಹೊಂದಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಸ್ವಗ್ರಾಮಾಭಿಮುಖನಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆತನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿಯು ಪುಷ್ಪವತಿಯಾದಳೆಂಬ ಶುಭಸಮಾಚಾರ ವನ್ನು ತಂದೆಯಾದ ರಘುನಾಥರಾಯನು ಸೇವಕರೊಂದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ತುಂಬು ಯೌವನದಲ್ಲಿದ್ದ ಧೋಂಡೂರಾಯನು, ಆ ಸಂತೋಷಕರ ವಾರ್ತೆ ಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪರಮೋತ್ಸಾಹಯುಕ್ತನಾಗಿ, ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಂದು ಹೇ ಳಿದ ಸೇವಕನಿಗೆ, ಮುಕ್ತಹಸ್ತನಾಗಿ ಬಹುಮಾನಕೊಟ್ಟು, ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ತನ್ನ ಊರನ್ನು ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಆತುರದಿಂದ ಹೊರಟು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಧ್ವಮತಪ್ರಚಾರಕಾರ್ಯವನ್ನೇ ಜನ್ಮದ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟ ಧ್ಯೇಯವನ್ನಾಗಿ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥ ಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠರು, ತಮ್ಮ ಆ ಸತ್ಕಾರ್ಯಸಾಧನೆಯ ಮಹೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತ ಮಾಡುತ್ತ, ಭೀಮರಥೀ ನದೀ ತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಘಂಡ ರಾಪುರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿಳಿದು, ಶ್ರೀ ಸೀತಾರಾಮರ ಆರಾಧನಾ ತತ್ಪರರಾಗಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ತಂಗಿದ್ದರು. ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಅಶಕ್ತವಾಗು ತ್ತಿದ್ದ ತಮ್ಮ ದೇಹಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ, ಅವರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಂದೆ ಮಠವನ್ನು ನಡೆಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಶಕ್ತರು ಯಾ ದರೂ ದೊರೆಯಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಎಂಬ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ಅವರಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಯೋಚ ನೆಯುಂಟಾಗಿ, ಏನು ಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ ಶ್ರೀರಾಮನೇಗತಿ ಎಂದುಕೊಂಡು

ದಿನಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು -'ದೇವಾ, ನನ್ನ ಮೊರೆಯು ಅರಿಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೆ? ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಮಾಯಾವಾದಿಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ತಗ್ಗಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಸರ್ವಜ್ಞರಾಯರ ಸನ್ಮತವನ್ನು ವಿಶೇಷರೀತಿಯಿಂದ ಪ್ರಚುರಗೊಳಿಸುವಂತಹ ಭಕ್ತಾಗ್ರೇಸರನಾರೋ, ಯಾರು-ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಿಂದ ಅಶಕ್ತನಾಗಿರುವ ನನ್ನ ಈ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಈ ಪೀಠದ ಗೌರವವನ್ನು ದಶಮಡಿ ಶತಮಡಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಕ ಮತದ ಜಯಭೇರಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಶಕ್ತರೋ ಆ ಮಹಾನುಭಾವರನ್ನು ಏಕೆ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬೀಳಗೊಡಲೊಲ್ಲೆ? ಪ್ರಭೋ, ಶ್ರೀರಾಮಾ ವಿವಿಧ ರುಚಿ ಭೇದವನ್ನುಂಟಾಗಿ ಯೋಗ್ಯರಾರು ಅಯೋಗ್ಯರಾರು, ಆಸ್ತಿಕನಾರು ನಾಸ್ತಿಕನಾರು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲಸದಳವಾಗಿರುವ ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಈ ಘನಕಾರ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಸಂಪನ್ನನಾರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಗೆ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿ? ಪ್ರಭೋ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಲಾರೆಯಾ?' ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ದಿನವೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಾಸಕ್ತರಾಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನವಾಯಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು -'ಯತಿಶೇಖರಾ, ಚಿಂತಿಸುವಿರೇಕೆ? ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ನೆರವೇರುವುದು. ನಾಳಿನದಿನ ಇದೇ ನಿಮ್ಮಾಶ್ರಮದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ನದಿಯಲ್ಲಿ, ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿಯದೆಯೇ - ಬೊಗಸೆಯಿಂದಲಲ್ಲದೆ, ಬಾಯನ್ನೇ ನದಿಗೊಡ್ಡಿ ನೀರುಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಬರುವ ಒಬ್ಬ ರಾಹುತನನ್ನು ನೋಡುವಿರಿ. ಆತನೇ ನಿಮ್ಮ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ನಿಮ್ಮ ಅಪೇಕ್ಷೆನುಸಾರ ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತಪ್ರಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಗಾಧ ಪರಿಶ್ರಮಮಾಡಲುಳ್ಳ ಅಪೂರ್ವ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಆತನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡು, ಯತ್ಯಾಶ್ರಮವನ್ನಿತ್ತು ಕೃತಾರ್ಥರಾಗಿರಿ. ಶ್ರೇಯೋಸ್ತು,' ಎಂದು ನುಡಿದು ಅದೃಶ್ಯರಾದಂತಾಯಿತು. ಅಪೂರ್ವ ರೀತಿಯ ಈ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ ಎಚ್ಚತ್ತ ಶ್ರೀಗಳವರು, ಮನಸ್ಸು ಅತಿಶಯ ಪ್ರಸನ್ನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರಲು - ಸರ್ವಶಕ್ತನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಹಲವು ಪರಿಯಿಂದ

ಹೊಗಳಿ, ಪ್ರಾತಃಕಾಲದವರೆಗೂ ಪುನಃ ನಿದ್ರಿಸದೆ, ಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಕುಳಿತೇ ಇದ್ದರು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಂದಿನಂತೆ ಶೌಚಾದಿ ನಿತ್ಯ ವಿಧಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು, ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳನ್ನು ನಡೆಯಿಸುತ್ತ ಬೆಳಗಿನ ಮೂರುನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದರು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಮಾಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕ ದೇವತಾರ್ಚನಾದಿಗಳ ವೇಳೆಯೊದಗಲು, ಸ್ನಾನಕ್ಕಾಗಿ ನದಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ, ಸ್ವಗ್ರಾಮಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಧಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದ ನಮ್ಮ ಘೋಂಡೂರಘುನಾಥರಾಯನು ತನ್ನ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿವಾರವು ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿರಲು, ತಾನೊಬ್ಬನೇ ಕುದುರೆಯನ್ನೋಡಿಸುತ್ತಾ ನದಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಿಂದ ಎಲ್ಲೂ ನಿಲ್ಲದೆ ಏರುಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಸವಾರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಆತನಿಗೆ ನಿರ್ಮಲೋದಕದ ಆ ನದಿಯನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ, ವಿಶೇಷ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತೋರಿದಂತಾಗಿ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿವವರೆಗೂ ಸಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ, ಕುದುರೆಯನ್ನೇ ನೀರಿನೊಳಕ್ಕೆ ತರುಬಿದನು. ಯಜಮಾನನ ಇಂಗಿತವನ್ನರಿತ ಆ ಜಾತ್ಯಶ್ವವು ಒಡನೆ ನೀರಿನಲ್ಲಿಳಿದು ಹೊರಟಿತು. ಬರುತ್ತ ಬರುತ್ತ ನೀರಿನ ಆಳವು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲು, ಅಶ್ವದ ದೇಹದ ಬಹುಭಾಗವು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು. ಆ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಅರಿತು, ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಘೋಂಡೂರಘುನಾಥರಾಯನು ಒಡನೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಗ್ಗಿ, ಕುದುರೆಯ ಒಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದ ನದೀಜಲಕ್ಕೆ ಮುಖವನ್ನೊಡ್ಡಿ ಜಲಪಾನಮಾಡ ತೊಡಗಿದನು. ಎದುರು ದಡದ ಕಡೆಯಿಂದ ನದಿಯ ಸೋಪಾನಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸಾವಧಾನದಿಂದ ನಡೆದುಬರುತ್ತಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥ ಯತಿವರ್ಯರು ಈ ಅಶ್ವಾರೋಹಿಯ ವಿಚಿತ್ರ ಚರ್ಯೆಯನ್ನು ಕಂಡು ವಿಸ್ಮಿತರಾದರು. ಭವ್ಯಾಕಾರದ ಅರಬ್ಬೀದೇಶದ ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತ, ಆ ತೇಜಸ್ವೀ ರಾಹುತನೇ ತಮ್ಮ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಶ್ರೇಷ್ಠನಿರಬಹುದೇ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೋಧೆಯಾಯಿತು. ಸ್ವಪ್ನವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರಲು, ಆತನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಆತನಿಗೆ ತಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆನ್ನಿಸಿತು. ಒಡನೆ, ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ನೀರುಕುಡಿದು ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ ದಡಕ್ಕೆ ನಡೆದು ತನ್ನ ಪರಿ

ವಾರದವರಿಗಾಗಿ ಕಾದು ನಿಂತಿದ್ದ ಆ ಸರದಾರನ ಬಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಆ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ದೇವಪೂಜಾಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೂ, ತೀರ್ಥಪ್ರಸಾದಾದಿಗಳಿಗೂ ಮಠಕ್ಕೇ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಶಿಷ್ಯನು ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಧೋಂಡೂರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ತಾನು ಕುದುರೆಯಮೇಲಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪಶುವಿನಂತೆ ಮುಖವನ್ನೇ ನದೀಜಲಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡಿ ನೀರುಕುಡಿದುದನ್ನು ಎದುರು ದಡದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಕಂಡರೋ ಎಂಬ ಶಂಕೆಯು ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಿ ಆಗಲೇ ಕೆಲಸಮಾಡತೊಡಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ, ಸುಳಿವು ಸೂಕ್ಷ್ಮತೆಗಳ - ನಯನಾಗರಿಕತೆಗಳ ಗೋಜನ್ನರಿಯದೆ, ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಮುದ್ದು ಮಮತೆಗಳಲ್ಲೇ ಬೆಳೆತಿದ್ದ ಧೋಂಡೂರಾಯನು, ಅದನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚಿಂತಿಸದೆ, ಹಾಗೇ ಆಗಲೆಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಪರಿವಾರದವರೂ ಬಂದು ಸೇರಲು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿಹೊಂದಿ, ತರುವಾಯ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ದೇವರ ಪೂಜೆಯವೇಳೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ದಿವ್ಯವಸ್ತ್ರ ವಿಭೂಷಿತನಾಗಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಶ್ರೀಗಳವರು ಶ್ರೀ ಮೂಲರಾಮರ ಅರ್ಚನೆ ಧ್ಯಾನಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದು, ನೈವೇದ್ಯ ಮಂಗಳಾರತಿಗಳಾದ ತರುವಾಯ, ತೀರ್ಥಕೊಡುವ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಕಂಡು ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿ, ಕುಲಗೋತ್ರಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಧೋಂಡೂರಘುನಾಥರಾಯನ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರದಿಂದ ಆತನು ಮಾಧ್ವ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ವೈಷ್ಣವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೇ ಎಂಬ ಸಂಗತಿಯು ತಿಳಿಯಿತು. ತಮಗೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾದ ಸ್ವಪ್ನದಂತೆಯೇ ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರನಾದ ಆ ಅಪೂರ್ವರಾಹುತನು, ಆತನ ಬಾಹ್ಯ ರೂಪಿನಿಂದ ಯಾವಮತಸ್ಥನೆಂಬುದು ತಿಳಿಯದೆ ಕಳವಳಗೊಂಡಿದ್ದ ಶ್ರೀಗಳವರು ಈ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತರಾದರು.

ಅಧ್ಯಾಯ ೪ 'ಯತ್ಯಾಶ್ರಮಸ್ವೀಕಾರ'

ಧೋಂಡೂರಘುನಾಥರಾಯನ ಆಜಾನಬಾಹು ಭವ್ಯಾಕೃತಿಯನ್ನೂ, ತೇಜಸ್ವೀ ನೇತ್ರಗಳನ್ನೂ, ದೇಹಸಂಪತ್ತಿಯನ್ನೂ ಕಂಡು ಮಠದಲ್ಲಿದ್ದ ಸಕಲರೂ ಪರಮಾನಂದಗೊಂಡರು. ಶ್ರೀಗಳವರ ಪಙ್ಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಯನಿಗೆ ಮೃಷ್ಟಾನ್ನ ಭೋಜನವಾಯಿತು. ಭೋಜನೋತ್ತರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳವರು ಒಂದು ಏಕಾಂತಸ್ಥಳವನ್ನೈದಿ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಧೋಂಡೂರಾಯನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿಕೊಂಡರು. ಪೂಜ್ಯರಾದ ಯತಿವರ್ಯರ ಈ ವಿಶೇಷ ಆಹ್ವಾನವು ಧೋಂಡೂರಾಯನಿಗೆ ಕೌತುಕಜನಕವಾಯಿತು. ಆದರೂ, ಶ್ರೀಗಳವರ ಮಹದಾಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮೀರಲಾರದೆ ಭಯಭಕ್ತಿಯುತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆದು, ವಿನಯವಿಧೇಯತೆಗಳಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಯುಕ್ತಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತನು. ಶ್ರೀಗಳು,-'ರಾಯರೇ, ಈ ದಿನ ನಿಮ್ಮ ಆಗಮನವಾದುದು ಪರಮಸಂತೋಷಕರವಾದುದು. ನಿನ್ನೆಯ ರಾತ್ರಿ ನಮ್ಮ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಸಂದರ್ಶನವನ್ನಿತ್ತು, ಈ ದಿನದ ನಿಮ್ಮ ಬರುವಿಕೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಶ್ರೀ ಮಠದ ಮೂಲರಾಮರ ಪಾದಾರ್ಚನೆಯ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವು ನಿಮ್ಮಿಂದ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಯತ್ಯಾಶ್ರಮ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿ, ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಾರ್ಥವಾಗಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವಾಗುವುದು' ಎಂದು ನುಡಿದರು.

ಈ ಮಾತುಗಳು ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೊಡನೆಯೇ ಧೋಂಡೂರಾಯನು ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಶ್ರೀಗಳವರ ಮುಖವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತ ಕೆಲಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದು, ತರುವಾಯ-'ಪೂಜ್ಯಪಾದರೇ, ಇದು ಮಹದಾಶ್ಚರ್ಯಕರವಾಗಿದೆ! ದೀನನಾದ ನಾನೆಲ್ಲಿ; ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮೂರ್ತಿಯ ಪೂಜಾಭಾಗ್ಯವೆಲ್ಲಿ? ಕೇವಲ ಅನಧಿಕಾರಿಯಾದ ನಾನು ಯತ್ಯಾಶ್ರಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸೋಣವೆಂದರೆ ಅದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದವಲ್ಲವೆ? ಅಲ್ಲದೆ, ವಂಶಕ್ಕೆ ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರನಾದ ನನ್ನನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವ ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವರೆ! ಅಷ್ಟುಮಾತ್ರವಲ್ಲ-ನಾನಿನ್ನೂ ಕೇವಲ ಬಾಲಕ, ಅಪ್ರಬುದ್ಧ. ಸಾಂಸಾರಿಕ ಸುಖದುಃಖಗಳ ವಿಚಾರವರಿಯದವನು. ಮನಸ್ಸಾದರೋ

ಇನ್ನೂ ವಿಷಯಭೋಗೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ತೃಪ್ತಿಹೊಂದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಅಪ್ರಬುದ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯತ್ಯಾಶ್ರಮ ಸ್ವೀಕಾರಮಾಡುವುದು ಸಾಧುವೆನ್ನಿಸೀತೆ? ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನಿಯಾದ ನಾನು ಏನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸತಕ್ಕದ್ದಿದೆ!' ಎಂದು ಸುಮ್ಮನಾದನು. ಧೋಂಡೂರಾಯನ ಆ ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಮಾತುಗಳು, ಶ್ರೀಗಳವರಿಗೆ ಸಮಂಜಸವೆಂದು ತೋರದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮಾಡುವುದೇನು? ಆಗಲವರು-'ಅಪ್ಪಾ, ನೀವು ಹೇಳುವುದು ವಾಸ್ತವ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ! ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನವಿತ್ತು, ನಾಳೆ ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತಂತೆಯೇ, ಪಶುವಿನಂತೆ ಮುಖವನ್ನು ನದೀಜಲಕ್ಕೊಡ್ಡಿ ನೀರುಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಬರುವ ಸವಾರನೇ ನಿಮ್ಮ ಪೀಠಕ್ಕೆ ಸನ್ಯಾಸತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಪೂಜೆಮಾಡತಕ್ಕವನು, ಎಂದು ಸಂದೇಶವನ್ನಿತ್ತಿರುವರು. ಇದು ಹರಿಚಿತ್ತ. ಜೀವೋತ್ತಮರಾದ ಶ್ರೀ ಸರ್ವಜ್ಞರಾಯರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಪತಿಯ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನಿಯು ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಿಯಾಗಲು ವಿಳಂಬವೆನ್ನಿಸೀತೆ? ಇನ್ನು ಸಾಂಸಾರಿಕ ಭೋಗ-ಅನುಭವಗಳ ವಿಚಾರವಲ್ಲವೆ? ಧೋಂಡೂರಾಯರೇ, ನಿಮಗೆ ನಾನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೇನಿದೆ! ವಿಷಯಭೋಗಾನುಭವಕ್ಕೆ ಕೊನೆಮೊದಲೆಲ್ಲಿದೆ? ಪಶುಸಹಜ ವ್ಯಾಪಾರವದು. ಪ್ರಾಜ್ಞರಾದವರು ತಂಬುಲದಂತೆ ತುಚ್ಛವಾಗಿ ಕಾಣುವ ವಿಷಯೇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಹರಿಗುರುಗಳ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ನಿಮ್ಮಂತಹ ಸುಕೃತ ಜೀವಿಗಳು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ತುಳಿದು ಜಿತೇಂದ್ರಿಯರೆನ್ನಿಸುವುದೇನು ಅಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ನೀವು ಏಕಮಾತ್ರ ಸಂತಾನರೆಂದಿರಲ್ಲವೆ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಲವಶ್ಯವಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಹರಿಯು ದಯಾಮಯನಿರುವನು' ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಿತ್ತರು.

ಶ್ರೀಗಳವರ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವು ಧೋಂಡೂರಾಯನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡತೊಡಗಿತು. ತಾನು ಆ ದಿನ ಪೂರ್ವಾಹ್ನದಲ್ಲಿ ಪಶುವಿನಂತೆ ನೀರು ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಬಂದುದು ಶ್ರೀಗಳವರ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತೆಂದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೋಧೆಯಾಯಿತು. ಒಡನೆಯೇ ತನ್ನ ನಿತ್ಯಾಚರಣೆಗಳೂ, ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳ ಗಮನವಿಲ್ಲದೆ ಮನಬಂದಂತೆ ತಿಂದು ಮೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಪಶುಸಹಜ

ವ್ಯಾಪಾರಗಳೂ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬಂದುವು. ಈವರೆಗೆ ಅಜ್ಞಾನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಸುಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ಮನಸ್ಸು, ಈಗ ಶ್ರೀಗಳವರ ನಿಶಿತವಾಕ್ಯಗಳೆಂಬ ಸಾಣೆಗೆ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟು ಚುರುಕಾಯಿತು. ಯೋಚನೆಯು ಮನಸ್ಸನ್ನು ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಘೋಂಡೂರಘುನಾಥರಾಯನು ಚಿಂತಾಮಗ್ನನಾದನು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆತನ ಜನ್ಮಾಂತರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೆಂದು ಹೇಳುವ ಒಂದು ಕಥೆಯು ಉದಹರಣಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದು ಕೇವಲ ದಂತಕಥೆಯೆಂದು ಲಘುದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಾಣತಕ್ಕುದಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮತ್ಸುಮಧ್ವವಿಜಯ ಗ್ರಂಥರತ್ನದ ಪವಿತ್ರ ಸಂಬಂಧವುಂಟು. ಆ ಕಥೆಯು ಹೀಗೆ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಜೀವೋತ್ತಮರಾದ ಶ್ರೀ ವಾಯುದೇವರು ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಆಜ್ಞಾನುಸಾರ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾನಂದತೀರ್ಥಯತೀಶ್ವರರಾಗಿ ಅವತಾರವೆತ್ತಿ ಶ್ರೀಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವವನ್ನೂ, ಪಂಚಭೇದತಾರತಮ್ಯ ಜಗತ್ಸತ್ಯತ್ವ ಮುಂತಾದ ಅಮೌಲ್ಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಆ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಪ್ರಚುರಗೊಳಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶದೇಶಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಹದ್ವೈಭವವನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಂಡು, ಅವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಅವರು ದಿವ್ಯವಾಣಿಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪಾಠಪ್ರವಚನ ನಡೆಯಿಸುವಾಗ ಅದನ್ನು ಶ್ರವಣಮಾಡಿಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛೆಗೊಂಡ ಇಂದ್ರದೇವರು ಒಂದು ಎತ್ತಾಗಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿ ಬಂದು ಮಠದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಂತೆ! ಮನುಷ್ಯರಾಗಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಇತರ ಹಲವು ತಾಪತ್ರಯಗಳು, ಹೇಳಲಾಗದ ಹಲವು ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಮುಂತಾದುವುಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ತಗುಲಿ ಗ್ರಂಥಶ್ರವಣ ಕಾರ್ಯವು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆಯಲಾರದೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಜ್ಞಾನಸಂಪನ್ನರಾದ ಇಂದ್ರದೇವರು ಹಾಗೆ ವೃಷಭ ರೂಪವನ್ನೆತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಉಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಆ ವೃಷಭವೂ ಮಠದಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸಿದ್ದು, ನಿತ್ಯವೂ ಶ್ರೀಗಳವರ ಬಳಿ ಶಿಷ್ಯರು ಪಾಠಪ್ರವಚನಾದಿಗಳಿಗೆ ಕುಳಿತರೆಂದೊಡನೆಯೇ, ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಬಂದು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಏಕಾಗ್ರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಶ್ರವಣ ಮಾಡುತ್ತಲಿದ್ದು, ಪಾಠ ಮುಗಿದೊಡನೆಯೇ ಎದ್ದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಗೊತ್ತಾಗಿ ಮಠದಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಯೆಂದಾದ ಬಳಿಕ ಅದರ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವೂ ಮಠೀಕರ ಪಾಲಿಗೇ ಬಿದ್ದಂತಾ

ಗಲು, ಅದಕ್ಕೆ ನಿತ್ಯವೂ ಹುಲ್ಲು ನೀರುಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಪ್ರಸಾದಾದಿಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಕೊಡುವಿಕೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದುವು. ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯಕೃತಗ್ರಂಥಗಳ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹಸಬಿ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಅದರ ಬೆನ್ನಮೇಲೆ ಹೇರಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಯಾರಿಂದಲೂ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ, ಯಾರನ್ನೂ ತೊಂದರೆಗೊಳಿಸದೆ, ಆ ವೃಷಭರಾಜವು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಗ್ರಂಥ ಸಮೂಹದ ವಾಹಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿತೋ ಎಂಬಂತೆ ಅವಶ್ಯಕವಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲ ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಪ್ಪದೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೀಗೆಯೇ ಬಹುದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಡೆದು ಬಂದಿತು.

ಹೀಗಿರುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿನ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರು-'ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ತಮ್ಮ ಮುಖದಿಂದ ಉಪದಿಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಈ ದಿವ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳು. ಸರ್ವಶಾಸ್ತ್ರಾರ್ಥ ಸಮ್ಮತವಾಗಿವೆ. ಗಹನವಾದ ಅಮೌಲ್ಯ ವೇದಾಂತ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೊಳಕೊಂಡು, ದುರವಗಾಹವೆನ್ನಿಸುವಂತಿವೆ! ಈ ಮಹಾಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಈ ಮಾನವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಭಾಷ್ಯಮಾಡತಕ್ಕ ಮಹಾತ್ಮನುಂಟೆ? ಹಾಗೆ ಭಾಷ್ಯರಚನೆಯಾಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಇವು ಅಜ್ಞಮನುಷ್ಯಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೋಧವಾಗುವ ಪರಿಯೆಂತು! ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು' ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಆತನ ಆ ಮಾತು ಶ್ರೀಗಳವರಿಗೆ ಉಚಿತವಾದುದೆಂದು ತೋರಿತು. ಒಡನೆ ಆ ದಯಾಮಯರು, ಹಸನ್ಮುಖದಿಂದ ಅಲ್ಲೇ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ, ಅರೆದೆರೆದ ಕಣ್ಣುಗಳ ಮಂದದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತ, ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತ ಮಲಗಿದ್ದ ವೃಷಭವನ್ನು ನೋಡಿ-'ನಿಜ, ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಭಾಷ್ಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರೊಬ್ಬರು ಬೇಕು- ಎಂದು ಕ್ಷಣ ತಡೆದು- 'ಇಗೋ ನಮ್ಮೆದುರಿಗಿರುವ ಈ ವೃಷಭವು, ನಮ್ಮ ಈ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಭಾಷ್ಯಮಾಡುತ್ತದೆ' ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದರು. ಶಿಷ್ಯರು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರವರಿಂದ ಈ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವನ್ನು ಎದುರುನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರೌಢಪಾಂಡಿತ್ಯದಿಂದ ಮಹಾಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೆಂದು ಹೆಸರಾಗಿದ್ದ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಆ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಅರ್ಹರೆಂದು ನಿರ್ದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಅವರ ಎಣಿಕೆಯಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ, ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರದಿಂದ ತಾವು ಆ ಎತ್ತಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಮೆ ಯೋಗ್ಯತೆ

ಯುವರೆಂದು ಪರಿಗಣಿತರಾದೆವೆಂದು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬೋಧೆಯಾಯಿತು. ಆ ಮಾತು ಕರ್ಣರಂಧ್ರಗಳನ್ನು ಬಹು ಕಟುವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದುವು. ಆದರೆ, ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲುಂಟಾದ ಅಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಯಾವ ಬಗೆಯಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಗಳವರಮೇಲೆ ತೋರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದುದರಿಂದ, ಆ ಎತ್ತನ್ನು ಚುರಚುರನೆಂದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ನೋಡಸಾಗಿದರು. ಮತ್ತು 'ತುಚ್ಛವಾದ ಈ ಎತ್ತು - ನಮಗೆಲ್ಲ ಅಪಮಾನಕರವಾಗುವಂತೆ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಇಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ಕಟಾಕ್ಷಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾಯಿತೇ! ಇದು ಮಾರನೆಯ ದಿನದ ಪ್ರವಚನಕಾಲದೊಳಗಾಗಿ ಸರ್ಪದಷ್ಟವಾಗಿ ಮೃತವಾಗಲಿ' ಎಂದು ಶಾಪಕೊಟ್ಟರು.

ತಾವು ವೃಷಭವನ್ನು ಕುರಿತು ನುಡಿದ ಮಾತು, ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಕಲ್ಪವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿ, ಆ ನಿರಪರಾಧಿಯಾದ ಎತ್ತಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲು ಕಾರಣವಾಯಿತೆಂಬ ಸಂಗತಿಯು ಸರ್ವಜ್ಞರಾದ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರವರಿಗೆ ಬೋಧವಾಯಿತು. ಒಡನೆ ಅವರು, ಲೇಶಮಾತ್ರ ಚಿಂತೆಗೊಂಡು, ಆ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನು ಆ ದುರ್ಮರಣದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ ಕಾಪಾಡತಕ್ಕುದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಪ್ರವಚನಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದು ಸರ್ಪದಷ್ಟವಾದರೂ, ಸರ್ಪವಿಷಪರಿಹಾರಕವಾದ ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ದಿವ್ಯ ನಾಮಸುಧೆಯನ್ನು ಶ್ರವಣಮಾಡಿಸಿ ·ವಿಷಬಾಧೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸಲುದ್ದೇಶಿಸಿ, ಶ್ರೀ ದ್ವಾದಶಸ್ತೋತ್ರವೆಂದು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಒಂದು ಸ್ತೋತ್ರರಾಜವನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಮಾರನೆಯದಿನ ಎಂದಿನಂತೆ ಹೇಳತಕ್ಕಪಾಠವನ್ನಲ್ಲದೆ, ಆ ದ್ವಾದಶಸ್ತೋತ್ರವನ್ನೇ ಹೇಳಿ ವಿವರಿಸಿ, ಆ ಎತ್ತಿಗೆ ಶ್ರವಣಮಾಡಿಸಿದರು. ಎತ್ತು, ಕುಪಿತರಾದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಶಾಪದಂತೆ ಆ ದಿನ ಸರ್ಪದಷ್ಟವಾಯಿತಾದರೂ, ಶ್ರೀ ಸರ್ವಜ್ಞರಾಯರ ಪರಮಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರವಾದುದರಿಂದ, ಶ್ರೀ ದ್ವಾದಶಸ್ತೋತ್ರ ಶ್ರವಣ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮೃತಿಯನ್ನೈದದೆ, ವಿಷಬಾಧೆಯಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿ ಬದುಕಿತು. ಹೀಗೆ ದುರ್ಮರಣದಿಂದುಳಿದು, ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಕಾಲವಾದಮೇಲೆ ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ದೇಹವನ್ನು ನೀಗಿತು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ, ಮಾಧ್ವರ ಮಠಗಳಲ್ಲೂ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ದೇವರಿಗೆ ನೈವೇದ್ಯಸಮ

ರ್ಪಣೆಯಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಆಹಾರಾದಿಗಳಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾತಾಜ್ಞಾತವಾಗಿ ಮಿಶ್ರಣವಾಗಿ ರಬಹುದಾದ ವಿಷಬಾಧೆಯು ಪರಿಹಾರವಾಗಲೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ, ಈ ದ್ವಾದಶಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಪಠಣೆಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವುಂಟಾಗಿದೆಯೆಂದು ಪ್ರಾಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಮುಖಕಮಲದಿಂದಲೇ ಗ್ರಂಥಶ್ರವಣ ಮಾಡಿ, ಏಕಾಗ್ರಚಿತ್ತದಿಂದ ಅದನ್ನು ಮನನಮಾಡಿ, ಶ್ರೀಯವರ ಆಶ ಯವೇನೆಂಬುದನ್ನು ಸಾಗ್ರವಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ ಆ ವೃಷಭವೇ ಅವ ರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ- ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ, ಭಾಷ್ಯರಚನೆಮಾ ಡಲು ತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಂತಾಯಿತಷ್ಟೆ! ಈ ಎತ್ತೇ ತನ್ನಮುಂದಿನ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಪುತ್ರನಾಗಿ ಜನಿಸಿ ರಘುನಾಥರಾಯನೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬೆಳೆಯಿತೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ. ಈ ಸಂಸ್ಕಾರಾವೇಶದಿಂದಲೋ ಎಂಬಂತೆ ಧೋಂಡೂರಾಯನು ಈಗ ನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಬಾಯಾರಿಕೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನದೀ ಜಲಕ್ಕೆ ಬಾಯೊಡ್ಡಿ ನೀರು ಕುಡಿದನು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅಪರೋಕ್ಷಜ್ಞಾ ನಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥ ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರು, ಅದು ಪಶುಕ್ರಿಯೆ ಯೆಂದು ಆಕ್ಷೇಪಿಸಿದೊಡನೆಯೇ, ರಘುನಾಥರಾಯನಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ತನ್ನ ಪಶು ಜನ್ಮವನ್ನು ಸ್ಮರಣೆಗೆ ತಂದುಕೊಟ್ಟಂತಾಗಲು, ಒಡನೆ ತನ್ನ ಜನ್ಮೋದ್ದೇಶ ವೇನೆಂಬುದು ಮನಸ್ಸಿಗೆಹೊಳೆದಂತಾಗಿ, ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿಯುಂಟಾಗಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಾದ ಒಂದು ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪ ಬೇಕಲ್ಲವೆ! ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವು ದೋ ಒಂದು ಕಾರಣವು - ನಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯದೃಷ್ಟಿಗೆ ಅಜ್ಞಾತವಾದರೂ, ಎಂತೂ ಇರಲೇಬೇಕೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅದನ್ನು ತಿಳಿ ಯಲಾರದಿದ್ದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ, ಕಾರಣವೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನಲಾಗದು. ಅವರಿಗೆ ಆ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವುತ್ಪನ್ನವಾಗಲು ಹೀಗೆ ಇದು ಕಾರಣವೆಂದು ಈ ಕಥೆಯು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಪೂರ್ವಿಕರಿಂದ ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಒಂದು ಕೀರ್ತನೆಯು ಧೃಢೀಕರಿಸುತ್ತ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರ ಸಂಕ್ಷೇಪಚರಿತ್ರೆಯನ್ನೂ ಸೂಚಿಸುತ್ತದಾದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲೆಳೆಸುತ್ತೇವೆ.

ರಾಗ ಕಾಂಬೋದಿ ಆದಿತಾಳ

ದಯದಿ ಪಾಲಿಸೋ ಜಯತೀರ್ಥರಾಯ । ಅಕ್ಷೋಭ್ಯರ ತನಯ ಪ.
ನಯದೊಳು ನಮಿಸುತ ಸ್ತುತಿಸಲು ಸಾನರಿಯೆ।ಗುರುರಾಜ ಧೊರೆಯೆ। ಅ.
ಅತ್ಯಂತ ಹರುಷದೊಳೆತ್ತಾಗಿರುತಿರಲು, ಆನಂದತೀರ್ಥರು
ನಿತ್ಯಪಠಿಸುವ ಪುಸ್ತಕ ಹೊರುತಿರಲು, ಗುರುರಾಯರು ಪೇಳುವ
ತತ್ವಗ್ರಂಥವ ಕಿವಿಯೊಳು ಕೇಳುತಲಿ, ತಲೆಯ ತೂಗುತಲಿ
ಮತ್ತೆಪುಟ್ಟಿದೆಯೊ ಮಂಗಳವೇಡೆಯಲಿ, ವೃತ್ತಿವಂತರಲ್ಲಿ ೧

ದೇಶಪಾಂಡೆಯ ಕೂಸಾಗಿ ಜನಿಸಿ, ಘನರಾವುತನೆನಿಸಿ,
ದೇಶದೇಶದೊಳು ಸೈನ್ಯವನು ಚರಿಸಿ, ಧನಗಳನು ಗಳಿಸಿ
ವಾಸವನೆಂಬ ಗುರುತವತಪ್ಪಿಸಿ, ನದಿಗೆ ನೀರಡಿಸಿ
ಶ್ರೀಶನಾಜ್ಞೆಯಲಿ ಗುರುಗಳ ಕರೆತರಿಸಿ, ಶಿಖಾಸೂತ್ರವ ತೆಗೆಸಿ ೨

ಹಿಂಡುಬಳಗಗಳಂಡಲೆಯುತ ಬಂದು, ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರ
ಕಂಡುಭೇಟಿಯ ಮಾಡುತಲಿ ನಿಂದು, ಧೋಂಡೂರಘುನಾಥನ
ಹೆಂಡತಿಯರೊಳು ಕೂಡಿಸಬೇಕೆಂದು, ತಂದೆಯು ಕರೆತರಲು
ಚಂಡಸರ್ಪದ ರೂಪವ ತಾವ್‍ಕಂಡು, ಭಯಪಟ್ಟರಂದು ೩

ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರವದು ಗದ್ಗದಿಸಿರೆಯದಕೆ, ಟೀಕವಮಾಡಿ
ವಿದ್ವಜ್ಜನರಿಗೆ ತಿದ್ದಿಪೇಳುತಲಿ, ನಾನಾಬಗೆಯಿಂದಲಿ
ಪದ್ಧತಿ ತಿಳಿಸುವ ಗುರುರಾಯರು ನೀವು, ನತಜನಸುರಧೇನು
ಅದ್ವೈತಕರಿಯೆಂಬ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರನು, ಗೆದ್ದಸಿಂಹನೀವು ೪

ಆಷಾಢ ಬಹುಳ ಪಂಚಮಿಯು ಬರಲು, ಕಳೆಬರವನು ಬಿಡುತ
ಕೇಶವವಿಠಲನ ಧ್ಯಾನದೊಳಿರುತ, ಮಲಖೇಡೆಯಲ್ಲಿ
ವಾಸಮಾಡಿದನೆಂಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ, ನಿಜಗುಣಗಣಭರಿತ
ಬೇಸರದಲೆ ಕೊಂಡಾಡಿದರೆ ನಿರುತ, ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನೀವ ೫

ಕೆಲಹೊತ್ತು ಮನಸ್ಸು ಮೇಲೆಹೇಳಿದಂತೆ ಚಿಂತಾಮಗ್ನವಾಗಿದ್ದ ತರುವಾಯ, ಧೋಂಡೂರಘುನಾಥರಾಯನು ಎಚ್ಚರವಾದಂತಾಗಿ, ಎದ್ದು ಶ್ರೀಗಳವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಕೈಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು,— 'ಪೂಜ್ಯರೇ, ತಾವು ಹೇಳುವ ವಿಚಾರವು ಯುಕ್ತವಾದುದು. ಆದರೂ ಕೇವಲ ದೀನನೂ ಅನಧಿಕಾರಿಯೂ ಆದ ನಾನೆಲ್ಲಿ, ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಗಳಿಂದ ಅರ್ಚನೆ ಯನ್ನು ಪಡೆದ ಶ್ರೀರಾಮನ ದಿವ್ಯಪಾದಕಮಲಗಳೆಲ್ಲಿ, ಎಂದು ನನ್ನೀಕ್ಷುದ್ರ ಮನಸ್ಸು ವಿಕಲ್ಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಲಿದೆ ? ನನ್ನಂತಹ ಹತಭಾಗ್ಯನಿಗೆ ಶ್ರೀಸ್ವಾಮಿ ಯಪೂಜಾಧಿಕಾರವು ಲಭಿಸೀತೆ ? ಆದಾಗ್ಯೂ ತಮ್ಮ ಚಿತ್ತವಿದ್ದಂತಾಗಲಿ, ಹರಿಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಬಂದಂತಾಗಲಿ, ಪೂಜ್ಯರಾದ ತಮ್ಮ ಆಶಯವನ್ನನುಸರಿಸಿ ನಡೆಯತಕ್ಕುದೇ ನನಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರವೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ ತಮಗೆ ಸ್ವಪ್ನ ದಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹವಾದಂತೆ ನನಗೂ ಸ್ವಪ್ನವಾದರೆ, ಧನ್ಯನಾಗುವೆನು. ಈ ದಿನ ತಮ್ಮ ಪಾದದರ್ಶನಮಾಡಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾದೆನು' ಎಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಶ್ರೀಗಳವರಿಗೆ ಪುನಃ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಅಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ಹೊರಟು ತನ್ನ ಬಿಡಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡನು.

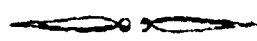
ಶ್ರೀಗಳವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ, ತಮ್ಮ ಪ್ರಭು ವು ಎಂದಿನಂತೆ ಉತ್ಸಾಹಶೀಲನಾಗಿ ತನಗೆ ಸಹಜವಾದ ವಿನೋದ ಸ್ವಭಾವ ದಿಂದ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ಮನಬಿಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡದೆ ಏನೋ ಒಂದು ಚಿಂತೆ ಯಿಂದ ಆವೃತವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ-ಮೌನವಾಗಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಪರಿವಾರ ದವರು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಧೈರ್ಯಗೊಳ್ಳದೆ ದೂರದೂರದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ದಿನ ರಾತ್ರೆ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರಿಸಿದ ತರುವಾಯ, ಧೋಂಡೂ ರಘುನಾಥರಾಯನಿಗೆ ಬೆಳಗಿನಜಾವದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರಿಗೆ ಆದಂತೆಯೇ ಸ್ವಪ್ನವಾಯಿತು. ಆತನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಪ್ನವನ್ನು ಕಳೆದು ಎದ್ದ ತರುವಾಯ ಪ್ರಸನ್ನವಾಯಿತು. ಒಡನೆ ಎದ್ದು ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಾದಿಗಳನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಮಠಕ್ಕೆ ನಡೆದು ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರನ್ನು ಕಂಡು ನಮ ಸ್ಕರಿಸಿ ತನಗಾದ ಸ್ವಪ್ನವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರ ಮಾತಿನಿಂದ ಅರ್ಧಮರ್ಧವಾಗಿ ಬದಲಾ ಗಿದ್ದ ಧೋಂಡೂರಾಯನ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯು, ಸ್ವಪ್ನದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ

ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಯಿತು. ಹೇಮಭೂಮಿಕಾಮಿನಿಗಳಮೇಲಿನ ಆಶಾಪಾಶಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಡಿದುಹೋಗಿ, ಮನಸ್ಸು ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿತು. ವಿಷಯಗಳು ಹೇಯವಸ್ತುಗಳೆಂದು ತೋರಸಾಗಿದುವು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಚಾಪಲ್ಯವು ನಿವೃತ್ತವಾಗಿ ಗಂಭೀರಭಾವವುದಯಿಸಿತು. ದೃಷ್ಟಿಯು ಚಂಚಲತೆಯನ್ನು ನೀಗಿ ಸ್ಥಿರವಾಯಿತು. ಸಂಚಾರದಿಂದ ಸ್ವಗ್ರಾಮಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಹೊರಟಾಗ ಬಹು ಶೀಘ್ರಗತಿಯಿಂದ ಬಂದ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವು ಇಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಳವರ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನದಿಂದ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟುದು ಪರಿವಾರದವರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯಕರವೆನ್ನಿಸಿದ್ದಿತು. ಮೊದಲನೆಯದಿನ ಶ್ರೀಗಳವರ ದರ್ಶನಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿದಾರಭ್ಯ ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಮುಖಕೊಟ್ಟು ಮಾತನಾಡದೆ ಮೌನಭಾವವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನನ ಚಿತ್ತವೃತ್ತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾರದೆ, ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಎಲ್ಲರೂ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಸ್ವಪ್ನವಾದ ಮಾರನೆಯ ಪ್ರಾತಃಕಾಲ, ಮಠಕ್ಕೆಹೋಗಿ ಶ್ರೀಗಳವರಿಗೆ ತನಗಾದ ಸ್ವಪ್ನವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೊಡನೆಯೇ ಶ್ರೀಗಳವರು '- ರಾಯರೇ ಸನ್ಯಾಸ ಗ್ರಹಣಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?' ಎಂದು ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಒತ್ತಿ ಕೇಳಿದರು. ಧೋಂಡೂರಘುನಾಥರಾಯನ ಮನಸ್ಸು ಈಗಾಗಲೇ ವಿಷಯ ವಾಸನೆಯನ್ನು ನೀಗಿ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿತ್ತಾದಪ್ರಯುಕ್ತ, ಯತ್ಯಾಶ್ರಮಸ್ವೀಕಾರಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪ್ರತಿಬಂಧಕವೂ ಉಳಿದಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಒಡನೆ ಎದ್ದು ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಗೂ ಯತೀಶ್ವರರಿಗೂ ದೀರ್ಘದಂಡ ನಮಸ್ಕಾರವನ್ನಾಚರಿಸಿ, ಮನಸಾ ದೀಕ್ಷಾಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೇ ಸನ್ಯಾಸಸ್ವೀಕಾರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಆತ್ಮಶ್ರಾದ್ಧ, ಶಿಖಾಯಜ್ಞೋಪವೀತಾದಿ ವಿಸರ್ಜನ, ಕೌಪೀನ – ಕಾಷಾಯವಸ್ತ್ರಾದಿ ಧಾರಣ ಮುಂತಾದ ಬಾಹ್ಯಾಂಗಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಡೆದು, ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರಿಂದ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನನುಸರಿಸಿ ಆಗಬೇಕಾದ ಮಹಾಮಂತ್ರೋಪದೇಶವೂ ಆಯಿತು.

ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯವು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುವಿಕೆಯೇ ಸನ್ಯಾಸಗ್ರಹಣಕ್ಕೆ

ಯೋಗ್ಯಸಮಯವೆಂಬ ಆರ್ಯಸಂದೇಶವು ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕಾರ್ಯಕಾರಿಯಾಯಿತು. ವಿಧ್ಯುಕ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸನ್ಯಾಸಾಶ್ರಮಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿ, ಆ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾದ ಅಂತರ್ಬಾಹ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳಿಂದಲೆಲ್ಲ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ನವಯೌವನ ಸಂಪನ್ನರಾದ ಯತಿಶಿರೋಮಣಿಯನ್ನು ಕಂಡು, ಶ್ರೀಮದಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು, ಶ್ರೀ ಹರಿಸ್ಮರಣಪೂರ್ವಕ ಅವರಿಗೆ **ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥ**ರೆಂದು ನಾಮಕರಣಮಾಡಿದರು. ಜಯ - ಎಂದರೆ ವಾದಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ತೀರ್ಥ - ರೆಂದರೆ ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯಕೃತ ಗ್ರಂಥ ರತ್ನಗಳಿಗೆ ಹೃದಯಂಗಮವಾದ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸತಕ್ಕವರು ಎಂದರ್ಥವು. ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು, ಗುರ್ವನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಜಯತೀರ್ಥರು ಮಾಯಾವಾದಮಾಡುವ ಪರವಾದಿಗಳೊಡನೆ ವಾಗ್ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಜಯಿಸಿ, ಮಧ್ವಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ದೃಢವಾದ ತಳಹದಿಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಚಿರಸ್ಥಾಯಿಗೊಳಿಸುವರೆಂಬ ಭವಿಷ್ಯವನ್ನು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು, ಪರಮಾನಂದದಿಂದ ಇದ್ದರು.

ಅಧ್ಯಾಯ ೫　　　　‘ ವಿಘ್ನನಿವಾರಣೆ ’

ಅತುಳೈಶ್ವರ್ಯ, ರಾಜ್ಯಸಂಪದ, ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೀತ್ಯಾಸ್ಪದರಾದ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳು, ನೆರೆದು ಋತುಶಾಂತಿ ಪ್ರಸ್ತಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದ-ರತಿಗೆಣೆಯಾದ ಸೌಂದರ್ಯಶಾಲಿನಿಯಾದ ಪತ್ನಿ, ದಿವ್ಯಾರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯಯುಕ್ತವಾದ ತುಂಬುಯೌವನ ಹೀಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ ವಿಷಯಭೋಗದ ತೊಡರಿನಲ್ಲಿ ತಗುಲಿಸಲು ಸಾಧಕವಾದ ಸಕಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೂ ಏಕತ್ರ ಸೇರಿದ್ದಾಗ, ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವೈರಾಗ್ಯವೆಂಬ ನಿಶಿತ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಕತ್ತರಿಸಿ, ಯತ್ಯಾಶ್ರಮಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಿದ ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕರ ವಿರಕ್ತಿಯೇ ಸಾರ್ಥಕನಾಮಧೇಯವನ್ನುಳ್ಳದು. ಹಾಗಲ್ಲದೆ, ಸಕಲ ವಿಷಯಭೋಗಗಳನ್ನೂ

ಮನಸಾರೆ ಅನುಭವಿಸಿ, ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಧನಕನಕಾದಿಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿಟ್ಟು, ಸಾಂಸಾರಿಕ ತಾಪತ್ರಯಗಳು ಹತ್ತುಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಬಾಧಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ, ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳೆಂದರೆ ಬಂಧಕಸಾಮಗ್ರಿಗಳೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಜಿಗುಪ್ಸಿತವಾಗಿ- ಈ ಕಾಟವು ತಪ್ಪಿದರೆ ಸಾಕೆಂದು-ತಲೆಯನ್ನು ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಣ್ಣದ ವಸ್ತ್ರವನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು, ದ್ರವ್ಯಸಂಪಾದನೆಗೆ ಅದೂ ಒಂದು ಗೌರವಯುಕ್ತವಾದ - ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ವೃತ್ತಿಯೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಸನ್ಯಾಸಗ್ರಹಣಮಾಡಿದರೆ ಅಂಥವರನ್ನು ವಿರಕ್ತರೆನ್ನಬಹುದೆ, ಸನ್ಯಾಸಿಗಳೆನ್ನಬಹುದೆ? ಛೆ, ಮಹನೀಯರಾದ ನಮ್ಮ ಕಥಾನಾಯಕರಂತಹ ವಿರಕ್ತ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅಂತಹ ಪಾಮರರನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಉಚಿತವಲ್ಲ. ಸನ್ಯಾಸದಂತಹ ಪರಮ ಪವಿತ್ರಪೀಠದ ಗೌರವಕ್ಕೇ ಹಾನಿಯನ್ನು ತರುವ ಅಂತಹ ಭ್ರಷ್ಟಯತಿಗಳ ಚರ್ಯೆಗೆ ಶತಶಃ ಧಿಕ್ಕಾರವಿರಲಿ?

ಬಿಡಾರದಿಂದ ಹೊರಟು ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಯಜಮಾನನಾದ ಘೋಂಡೂರಘುನಾಥರಾಯನು, ಆ ದಿನವೂ ಮಾರನೆಯ ದಿನವೂ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಾರದೆ ಇದ್ದುದು, ಪರಿವಾರದವರಿಗೆ ಯೋಚನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಒಡನೆ ಮಠಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಲು, ತಮ್ಮ ಪ್ರಭುವು ಶಿರೋಮುಂಡನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಾಷಾಯವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನುಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯತಿಯಾದನೆಂಬ ವೃತ್ತಾಂತವು ತಿಳಿಯಬಂದಿತು. ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಪರಿವಾರದವರು ಭ್ರಾಂತರಾಗಿ, ಏನುಮಾಡಲೂ ತೋರದೆ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಮಂಕರಂತಿದ್ದು, ತರುವಾಯ ಶೀಘ್ರಗಾಮಿಗಳಾದ ಕೆಲಮಂದಿ ಸವಾರರೊಂದಿಗೆ, ಆ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನ ತಂದೆಯಾದ ರಘುನಾಥರಾಯನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ರಘುನಾಥರಾಯನು, ತನ್ನ ಏಕಮಾತ್ರ ಪುತ್ರನು ಸನ್ಯಾಸತೆಗೆದುಕೊಂಡನು ಎಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೊಡನೆಯೇ ಮೆಟ್ಟಿಬಿದ್ದು, ಆ ಸಂಗತಿಯೇನೆಂದು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದು, ಅಗಾಧ ವ್ಯಸನಾಕ್ರಾಂತನಾದನು. ಘೋಂಡೂರಾಯನ ತಾಯಿಯೂ ಇತರ ಆಪ್ತೇಷ್ಟರೂ, ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಅತಿಶಯ ಶೋಕಸಂತಪ್ತರಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಮಗನು ಮೃತನಾದನೋ ಎಂಬಂತೆ ಹಾಹಾಕಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು.

ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಾದರೂ ಯೋದ್ಧಮನೋವೃತ್ತಿಯ ರಘುನಾಥರಾಯನು
ಕ್ರೋಧಸಂತಪ್ತ ಹೃದಯನಾಗಿ,- ಅರಿಯದ ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಅಲ್ಲಸಲ್ಲದುದ
ನ್ನೆಲ್ಲ ಬೋಧಿಸಿ, ತಲೆಯಬೋಳಿಸಿ ಆಶ್ರಮಕೊಡಿಸಿದ ಆ ಮುದುಕ ಯತಿ
ಯಾರೋ ಅವನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿ, ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು ತರುತ್ತೇನೆಂದು,
ತನ್ನನ್ನು ಕರೆಯಲು ಬಂದಿದ್ದ ಆ ಸೇವಕರೊಂದಿಗೇ ಹೊರಟು, ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋ
ಭ್ಯತೀರ್ಥರು ಬೀಡಾರಮಾಡಿದ್ದ ಆ ನದೀತೀರಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದನು.
ಕಡಗ ಕಂಕಣ ಕುಂಡಲಾದಿ ಆಭರಣಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ದಿವ್ಯ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು
ಉಟ್ಟು ಹೊದ್ದು, ಗಂಧಪುಷ್ಪಾದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ ಮನೋಹರನೆನ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದ
ತನ್ನ ಮಗನು, ಶಿರೋಮುಂಡನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಕಾಷಾಯವಸ್ತ್ರವನ್ನು
ಧರಿಸಿ, ಪರದೇಶಿಯಂತೆ ಏಕಾಕಿಯಾಗಿ ಮಠದಲ್ಲಿದ್ದ ದೃಶ್ಯವು ಆತನಿಗೆ ಸಹಿ
ಸಲಸದಳವಾಯಿತು. ಕೋಪತಾಪಗಳು ಮಿತಿಮೀರಿದುವು. ಕೋಪಶಿಖಿ
ಯಿಂದ ಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆತನಿಗೆ ತಾನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂ
ಬುದರ ಪರಿಜ್ಞಾನವೇ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಠವನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ,
ಕಟಕಟನೆಂದು ಹಲ್ಲಗಡಿಯುತ್ತ,-'ಎಲ್ಲಿ ಆ ಸನ್ಯಾಸಿಯೆಲ್ಲಿ?'ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತ
ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆಯೇ, ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ
ದ್ದ ಖೇದ ಸಂತಾಪಗಳೆಲ್ಲವೂ, ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿ ಆತನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನೇ ನಾಶ
ಮಾಡಿಬಿಡಲು, ಅವರು ಪೂಜ್ಯರು, ಯತೀಶ್ವರರು ಎಂಬ ಗೌರವ ಭಾವ
ಮುಂತಾದ ಯಾವುದನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ-'ಎಲೈ ಸನ್ಯಾಸಿಯೇ, ಏನಿದು
ನೀನು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ? ಏನೂ ಅರಿಯದ ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ, ಏನೇನೋ
ಬೋಧಿಸಿ ಆಶ್ರಯಕೊಟ್ಟು ಕೂಡಿಸಿದೆಯಾ? ಸಂಪದ್ಯುಕ್ತವಾದ ನನ್ನ
ಮನೆತನವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುವ ಈ ಕಾರ್ಯಮಾಡೆಂದು ನಿನಗಾರು ಹೇಳಿ
ದರು. ತಂದೆಯಾದ ನನ್ನ ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಆಪ್ತೇಷ್ಟರ ಒಪ್ಪಿತವಿ
ಲ್ಲದೆ, ವಂಶಕ್ಕೆ ಏಕಮಾತ್ರ ದಿಕ್ಕಾದ ನನ್ನೀ ಮಗನಿಗೆ ಆಶ್ರಮಕೊಟ್ಟು
ದು ದುರ್ಮಾರ್ಗವೃತ್ತಿಯಲ್ಲವೆ?' ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಮನಬಂದಂತೆ ನಿಂ
ದಿಸತೊಡಗಿದನು. ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ಕೋಪಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರುವ ಆತ
ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಮೌನವಾಗಿದ್ದರು.
ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಅಲ್ಲೇ ಪಾಠಕ್ಕಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರು, ಆತ

ನನ್ನು ಕುರಿತು-'ನಮ್ಮ ಗುರುವರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಗಳವರು ನನ್ನನ್ನು ಬಲಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡುಬಂದು, ಆಶ್ರಮಕೊಟ್ಟವರಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅವರದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀ ಹರಿಯ ಇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ ನಾನೇ ಒಪ್ಪಿ ಆಶ್ರಮತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪೂಜ್ಯರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ, ಏಕೆ ಪಾಪಸಾಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು? ಈ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಬಾಯಿಂದ ಇಂತಹ ನೀಚ ಮಾತುಗಳು ಬರಬಾರದು' ಎಂದು ನುಡಿದರು. ಆ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಶ್ರೀಗಳವರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿದರೂ ರಘುನಾಥರಾಯನು ಮುಂದೇನು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದು ತೋರದೆ, ಕೆಲಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಆಗ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ಆತನನ್ನು ಕುರಿತು -'ರಾಯರೇ, ಈಗಲಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತೋ, ನಾವು ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿ ಸನ್ಯಾಸಕೊಟ್ಟು, ತನ್ಮೂಲಕ ನಿಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು! ಪುತ್ರಾಭಿಮಾನವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿರಲು ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಈಗಲೂ ನಿಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ನೀವು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ನಮ್ಮ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ' ಎಂದು ನುಡಿದು ಸುಮ್ಮನಾದರು.

ಶ್ರೀಗಳವರ ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ರಘುನಾಥರಾಯನಿಗೆ ಜೀವಬಂದಂತಾಯಿತು. ಒಡನೆ ತನ್ನ ಬಿಡಾರದಿಂದ ದಿವ್ಯ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ ಯತಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರನ್ನು ಆ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಾದಿಗಳಿಂದ ಸಿಂಗರಿಸಿ, ಪಾಲಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಡನೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ, ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು. ವಿಚಿತ್ರವೇಷದ ಆ ಯುವಕನನ್ನು ಕಂಡು ಎಲ್ಲರೂ ಅತ್ಯಂತ ಕೌತುಕಪಟ್ಟರು. ರಘುನಾಥರಾಯನು, ವೃದ್ಧನಾದ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಹುಚ್ಚುಹುರುಳು ಬೋಧನೆಗಳಿಂದ ವಿಕಲ್ಪಗೊಂಡಿದ್ದ ತನ್ನ ಮಗನ ಮನಸ್ಸು ಪುನಃ ವಿಷಯಮಗ್ನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿ, ಋತುಶಾಂತಿ ಪ್ರಸ್ತಕ್ಕೆ ಬಹು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಮುಹೂರ್ತವನ್ನಿಡಿಸಿ, ಆ ಶುಭಕಾರ್ಯವನ್ನು ವಿಶೇಷ ವೈಭವದಿಂದ ನಡೆಯಿಸಲು ಸಕಲ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೂ ಅತಿಶಯ ಪ್ರಮಾಣದಿಂದ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿದನು. ಪ್ರಾತಃಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾದ ಮಂಗಳಸ್ನಾನ, ಹೋಮಾದಿ ಶಾಂತಿಕ್ರಿಯೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ವಿಧ್ಯುಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆದುವು.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರು, ಮಠವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ರಘುನಾಥರಾಯನ ಕೈಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಕೇವಲ ಅವಶರಾಗಿದ್ದು ಮನೆಯವರು ಯಾವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಏನು ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕೆಂದರೆ ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆಯೇ ಹಸೆಮಣೆಗೆ, ಎಣ್ಣೆಮಜ್ಜನಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲುಗಳ ಭೋಜನಕ್ಕೆ, ಯಾವುದಕ್ಕೂ ತಡೆಬಡೆಯಿಲ್ಲದೆ, ಹರಿಚಿತ್ತವಿದ್ದಂತೆ ನಡೆಯಲೆಂದು ಅವರ ಇಷ್ಟಾನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ಆಯಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಕೇವಲ ಸೂತ್ರದ ಬೊಂಬೆಯಂತೆ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಆಯಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುವಾದರೂ, ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಬಾಹ್ಯದ ಯಾವ ಕೆಲಸದೊಂದಿಗೂ ಲಗ್ನವಾಗದೆ, ಮಠದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರ- ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಇದ್ದಂತೆಯೇ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತು. ಹಗಲಿನ ಈ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಡೆದ ತರುವಾಯ ರಾತ್ರಿ ಮೊದಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದ ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ಮೀರದಂತೆ, ಆರತಿಅಕ್ಷತೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ನಡೆದ ತರುವಾಯ, ಗರ್ಭಾದಾನಕ್ಕೆಂದು ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರನ್ನೂ -ಅವರ *ನವವಧುವನ್ನೂ ಶಯ್ಯಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ, ಮುತ್ತೈದೆಯರು ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಬಾಗಿಲುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಆ ದಿವ್ಯ

---

* ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥಯತೀಶ್ವರರಿಗೆ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಭಾರ್ಯೆಯರು ಇಬ್ಬರಿದ್ದರೋ ಅಥವ ಒಬ್ಬರೋ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಚರ್ಚೆಗೆ ಅವಕಾಶವುಂಟು. ಶ್ರೀಯವರ ಸಾಕ್ಷಾಚ್ಛಿಷ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರೆಂಬುವರು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಚರಿತ್ರವನ್ನು 'ಶ್ರೀಜಯತೀರ್ಥವಿಜಯ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ರಚಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾರಾಯರಿಗೆ ಪತ್ನಿ ಒಬ್ಬರೇ ಎಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ಶ್ಲೋಕಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಶ್ಲೋಕ:-ಅಥಸುತಸ್ಯ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವಂ
ವ್ಯತನುತ ಪ್ರಣಯೇನ ಶುಭಾವಹಮ್
ಪ್ರಣಯಿ ಬಂಧುಜನಸ್ಯ ತದಾಸುತಾಂ
ಸಪರಿಗೃಹ್ಯ ಸುರೂಪ ಗುಣಾನ್ವಿತಾಮ್॥ ಸರ್ಗ.೩ ಶ್ಲೋ. ೧೯.

ಶಯನಗೃಹದಲ್ಲಿ ಹಂಸತೂಲಿಕಾಕಲ್ಪದಂತೆ ಮೃದುತರವಾಗಿದ್ದ ಆ ಶಯ್ಯೆಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತೊಡನೆಯೇ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರು ಸ್ವಸ್ತಿಕಾಸನಾರೂಢರಾಗಿ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರು. ಪತ್ನಿಯು ಅವರ ಉಪಚಾರಕ್ಕೆಂದು ಹಾಲು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ತಾಂಬೂಲವನ್ನೂ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಆವರಿಗೆ ಮೌನವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ತನ್ನ ಪತಿಯೆಡೆಗೈದಿ, ಅವುಗಳನ್ನಿತ್ತು ಉಪಚರಿಸಬೇಕೆಂದು ಶಯ್ಯೆಯ ಬಳಿಯನ್ನು ಸೇರಿದಳು. ಆಗ ಆಕೆಗೆ ಶಯ್ಯೆಯಮೇಲೆ

ಶ್ಲೋಕ:-ಅಥ ಶಯನನಿಶಾಂತಂ ಯಾಪಯಿತ್ವಾ ಜಯಾರ್ಯಂ
ಕನಕರುಚಿರಭೂಷಾಮಾಪಯತ್ತ್ರಸ್ಯಯೋಷಾಂ ।
ಯತಿನಿಕಟಮುಪಾಗಾತ್ಸಾಪಿ ಕಾಮಪ್ರಣುನ್ನಾ
ಶಯನ ಮಧಿವಸಂತೀ ರಂತುಕಾಮಾಹಸಂತೀ ॥
ಸರ್ಗ. ೪. ಶ್ಲೋ. ೪೩.

,, ಯತಿಮಪಿದದೃಶೆಸಾಭೋಗಿವತ್ಪೂತ್ಕೃತಂತಂ
ಜ್ವಲನಮಿವತಪಂತಂ ಶೋಭಯಾಸ್ವಾಂಸ್ಪೃಶಂತಂ ॥
ಜ್ವಲಿತತನುರುಪಾಗಾದ್ಘೋಷಯಂತೀಸ್ವಗೇಹಾ
ದ್ಭಯಭರವಿಕ್ಲತಾಂಗೀ ವೇಪಮಾನಾಕೃಶಾಂಗೀ
ಸರ್ಗ. ೪. ಶ್ಲೋ. ೪೪.

ಇದರಂತೆಯೇ ಶ್ರೀ ಸಂಕರ್ಷಣಾಚಾರ್ಯರೆಂಬುವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ 'ಬೃಹಜ್ಜಯತೀರ್ಥವಿಜಯ'ದಲ್ಲೂ ೩ನೆಯ ಸರ್ಗದ ೩೨-೩೩ ನೆಯ ಶ್ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಏಕಪತ್ನಿ ಎಂಬರ್ಥಕ್ಕೇ ಉಲ್ಲೇಖವಿದ್ದು, ೩ನೇ ಸರ್ಗದ ೨೨ ನೆಯ ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ—

ಶ್ರೀಮನ್ಮಾತಾಪಿತೃಮುಖಜನೇ ಬಾಂಧವೇ ವರ್ತಮಾನೇ
ಕಾಂತಾಯುಗ್ಮೇ ಕಮಲವದನೇ . . . .

ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಪತ್ನಿಯರೆಂಬುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದೇ ಕಾರಣವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಜಯತೀರ್ಥರ ಸಾಕ್ಷಾಚ್ಛಿಷ್ಯರೇ-ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಗೆ ಏಕಪತ್ನಿಯಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಿರುವಾಗ, ಬೃಹಜ್ಜಯತೀರ್ಥ ವಿಜಯದ ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನಂಬುವುದು ಪ್ರಕೃತ ತೋರ

ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಆ ತಪೋಧನರ ತಲೆಯಮೇಲೆ, ಏಳು ಹೆಡೆಗಳ ಒಂದು ಘಟಸರ್ಪವು, ಫೂತ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತಲೂ, ಕಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಭಯಂಕರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಒಡನೆ ಭಯಾಕ್ರಾಂತಳಾಗಿ ಚೀತ್ಕಾರಮಾಡಿ ನೆಲದಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಮೇಲೆ ಎದ್ದು ಮಂಚದಕಡೆ ನೋಡಲಾಗಿ, ತನ್ನ ಪತಿಯು ಅಗ್ನಿಜ್ವಾಲೆಯಂತೆ ದೇದೀಪ್ಯಮಾನರಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿದರು. ಅಪೂರ್ವವಾದ ಈ ನೋಟಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಭಯಗೊಂಡು, ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾರದೆ, ಬಾಗಿಲು - ಬಾಗಿಲೆಂದು ಅರಚಿಕೊಳ್ಳಲು, ಹೊರಗಿದ್ದವರು

ವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೂ ಕೇವಲ ತಾರುಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ಪ್ರವೇಶಕಾಲದಲ್ಲೇ ಇಬ್ಬರು ಕನ್ಯೆಯರನ್ನು ಲಗ್ನಮಾಡಿಸುವುದೂ, ಅವರಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀಯೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಥಮ ಸಮಾಗಮಕಾಲದಲ್ಲೇ ಈರ್ವರು ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲೇ ಶಯ್ಯಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದರೆಂಬುದೂ, ಸಮಂಜಸವೆಂದೂ, ಲೌಕಿಕಕ್ಕೆ ಸಾಧುವೆಂದೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಚಿತ್ರವು, ಬೃಹಜ್ಜಯತೀರ್ಥ ವಿಜಯದ ಈ ಶ್ಲೋಕದ ಮತ್ತು ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿರುವ 'ದಯದಿ ಪಾಲಿಸೋ ಜಯತೀರ್ಥರಾಯಾ' ಮುಂತಾದ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಆಧಾರದಿಂದ ರಚಿತವಾದುದಾಗಿ ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಅವರಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಭಾರ್ಯೆಯರಿದ್ದರೂ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ತ್ಯಜಿಸಿದರು ಎಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನೇ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಅಗ್ನಿಸಾಕ್ಷಿಕವಾಗಿ ಕೈಹಿಡಿದ ತಮ್ಮ ಗೃಹಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನೂ, ತಮಗೆ ಪಿತೃಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ರಾಜ್ಯ-ಐಶ್ವರ್ಯ ಎಂಬ ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯನ್ನೂ ವಿರಕ್ತರಾಗಿ ತ್ಯಜಿಸಿಸಿದರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಏನೂ ಪ್ರತ್ಯವಾಯವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅವರ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ- ಅವರ ನಿಕಟಸಂಬಂಧದಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಅವರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಸಕಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಚಯಗೊಂಡಿರುವರೆಂದು ನಂಬಬಹುದಾದ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರು - ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರ ವಚನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಿಡುವುದಾದರೆ, ಅವರು ಪಾಣಿಗ್ರಹಣಮಾಡಿದುದು ಒಬ್ಬ ಪತ್ನಿಯನ್ನೇ ಎಂದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಇದೇನು ಅನಾಹುತವೋ ಎಂದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದರು. ಒಡನೆ ಭಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಕೇಳಲು, ನಿರ್ದೋಷಿಯಾದ ಆ ಯುವತೀಮಣಿಯು ತಾನು ನೋಡಿದ ಅಪೂರ್ವ ನೋಟಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರಿಸಿದಳು. ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸಕಲರೂ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಶಯನಗೃಹ ವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ನೋಡಲು, ಎಂದಿನಂತೆ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಯೋಗೀಶ್ವರರಾದ ಜಯತೀರ್ಥಮುನಿವರ್ಯರು ದೃಷ್ಟಿಗೋಚರರಾದರು. ಬಂಧುಜನರೆಲ್ಲರೂ, ಆ ಯತೀಶ್ವರರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದರು. ಯತ್ಯಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ದೀಕ್ಷಿತರಾದ ಅವರನ್ನು ಕರೆತಂದು ಸಂಸಾರಿಯಾಗುವಂತೆ ತಂದೆಯು ನಿರ್ಬಂಧಗೊಳಿಸಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗಾಯಿತೆಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರೆಂ ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಸಂತೋಷಗಳ ಭರದಲ್ಲಿ, ರಘುನಾಥರಾಯನನ್ನು -ಅಂತಹ ಮಹಾಮಹಿಮನಾದ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿನಂದಿಸ ಬೇಕೋ ಅಥವ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಇಂತಹ ಆಪತ್ತು ಒದಗಿದುದಕ್ಕಾಗಿ ಆತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನುತಾಪಪಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದೆ, ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನಬಂ ದಂತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ತೊಲಗಿದರು. ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯೇ ರಘುನಾಥರಾಯನಿ ಗೊಂದು ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ-'ಎಲೋ, ನಿನ್ನೀ ಮಗನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾ ಗಿಯೇ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದಾನಾದುದರಿಂದ ಈ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಕೆಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಡ. ಜೋಕೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತು. ರಘುನಾಥ ರಾಯನು ಎಚ್ಚತ್ತು ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋರದೆ, ವ್ಯಸನವು ಮೇರೆ ಮೀರುವಂತಿರಲು-'ಅಕ್ಕಟಾ, ನಾನಿನ್ನೇನುಮಾಡಲಿ? ಯಾವ ದೇವರಿಗೆ ಮರೆಬೀಳಲಿ? ನನಗಿನ್ನಾರು ದಿಕ್ಕು? ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಈ ಒಬ್ಬ ಮಗನೂ ಹೀಗಾಗಬೇಕೆಂದರೆ, ಇದು ದೈವಸಂಕಲ್ಪವಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನು! ಹೀಗೆ ವಿಧಿಯೇ ನನ್ನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕಲ್ಲೆತ್ತಿಹಾಕಿ, ನಮ್ಮ ವಂಶವನ್ನು ಮುಳುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಂಕಣಕೊಟ್ಟಿರುವಲ್ಲಿ ಹುಲುಮನುಜನಾದ ನಾನೇನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆನು?" ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತಾ, ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಮುಂದೇನುಮಾಡಲೆಂದು ಮಗನನ್ನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು. ಜಯತೀರ್ಥರು -ನನ್ನನ್ನು ಎಂದಿನಂತೆ ನಮ್ಮ ಗುರುಗಳಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಡಿರೆಂದು ನುಡಿದು ಸುಮ್ಮನಾದರು. ತರುವಾಯ ಉಪಾಯರಹಿತನಾಗಿ, ಆ ಮಗನನ್ನು ಹಿಂದೆ

ಕರೆತಂದಿದ್ದಂತೆಯೇ ಪಾಲಕಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರ ಬಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ, ಅವರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, 'ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ತಮ್ಮ ಪಾದಕ್ಕೆ ಮಹಾಪರಾಧಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಮಗನಮೇಲಿನ ವ್ಯಾಮೋಹೋದ್ರೇಕದಿಂದ ದೇಹದಮೇಲೆ ಸ್ಮೃತಿತಪ್ಪಿದಂತಾಗಿ, ಹಲವು ನೀಚಮಾತುಗಳಿಂದ ತಮ್ಮನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಸರ್ವಾಪರಾಧಗಳನ್ನೂ ಕ್ಷಮಿಸಿ ದಯಮಾಡಿ ಕಾಪಾಡಬೇಕು' ಎಂದು ಪುನಃ ಪುನಃ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಕಲ ವೃತ್ತಾಂತಗಳನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿದನು. ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿದವರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಆತನನ್ನು ಉಚಿತ ವಚನಗಳಿಂದ ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಿ, ಕೇವಲ ಶ್ರೀಹರಿಸಂಕಲ್ಪಕ್ಕೆ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿನ ಮೇಲುಕೀಳುಗಳು ಸುಖದುಃಖಗಳು, ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗಾಗಿ ಹಿಗ್ಗಿ ಮರುಗದೆ, ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯಭಾವವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹಿತಬೋಧೆಮಾಡಿ, ಫಲಮಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳನ್ನು ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ, ಆತನನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಸನ್ಯಾಸಸ್ವೀಕಾರವಾದಮೇಲೂ, ಮೇಲ್ಕಂಡಂತೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ನಿಷೇಕಸಂಬಂಧದಿಂದ ಕೆಲವು ಗೃಹಸ್ಥಧರ್ಮದ ಕರ್ಮಗಳು ನಡೆಯಿಸಲ್ಪಟ್ಟುದರಿಂದ ತದ್ದೋಷಪರಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ, ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರಿಗೆ ಕೆಲವು ವಿಧ್ಯುಕ್ತ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು, ಅವರನ್ನು ಪುನಃ-ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯಕರಾರ್ಚಿತ ಶ್ರೀಮೂಲರಾಮಾರ್ಚನೆಯ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಯೋಜಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಿದ್ದ ವಿಘ್ನವು ಶ್ರೀಹರಿಕೃಪೆಯಿಂದ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಲು ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರು, ಉಜ್ವಲತೇಜಸ್ಸಂಪನ್ನರಾಗಿ, ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಸನ್ಯಾಸಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಲೇಶಮಾತ್ರವೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ತಂದುಕೊಳ್ಳದೆ ಶ್ರೀಹರಿ-ಗುರುಸೇವಾತತ್ಪರರಾಗಿದ್ದರು.

ಅಧ್ಯಾಯ ೬ 'ವಾದಿನಿಗ್ರಹಣ-ಗ್ರಂಥರಚನೆ'

ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀವೇದವ್ಯಾಸರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸೇವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ, ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರಾದರೂ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರನ್ನು ಗುರುವರ್ಯರೆಂದು ನಂಬಿ, ವಿನಯವಿಧೇಯತೆಗಳಿಂದ ಸೇವೆಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು, ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಚೇತನಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ತಿಳಿದವರಾದುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿ ಪರಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನಿಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ತಪೋಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಪುರಾಣಾದಿಗಳ ರಹಸ್ಯಗಳೂ ಕರತಲಾಮಲಕವಾಗಿ ಬೋಧವಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಿದರು. ಜಯತೀರ್ಥರು ಅತ್ಯಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅದ್ವಿತೀಯ ಪಾಂಡಿತ್ಯದಿಂದಲೂ, ಗ್ರಂಥರಚನಾಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಲೂ ಸಕಲ ವಿದ್ವಾಂಸವೃಂದದ ಗಮನವನ್ನೂ ಆಕರ್ಷಿಸತಕ್ಕವರಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರ ವಿದ್ಯಾವಿನಯಾದಿಗಳ ಕೀರ್ತಿಸೌರಭವು ದಶದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೂ ವ್ಯಾಪಿಸುತ್ತಿರಲು, ಅದ್ವೈತಶಾಸ್ತ್ರ ಪಂಡಿತರನೇಕರು ಅವರಲ್ಲಿ ಬಂದು ವಾದಮಾಡಲಿಚ್ಛಿಸಿದರು. ಹಾಗೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ವಾದಮಾಡಿದವರಲ್ಲಿ ಭೈರವಸೋಮಯಾಜಿಗಳೆಂಬುವರೊಬ್ಬರು ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರು. ಜಯತೀರ್ಥರು ತಮ್ಮ ವಾದಶಕ್ತಿಯಿಂದಲೂ, ಯುಕ್ತಿಯುಕ್ತವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಾಧಾರ ಪ್ರಮಾಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪರವಾದಿಯ ಪ್ರಶ್ನಕೋಟಿಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸುವ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂದಲೂ, ಆತನನ್ನು ನಿರುತ್ತರನನ್ನಾಗಿಸಿ ಗೆಲಿದು ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತವೇ ಸತ್ಯವಾದುದೆಂದು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ಈ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ಪರಮಸಂತೋಷಭರಿತರಾಗಿ, ಮಠದ ಸರ್ವಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನೂ ತಮ್ಮಾ ಶಿಷ್ಯೋತ್ತಮರ ಅಧೀನಕ್ಕೊಳಪಡಿಸಿ, ತಾವು ಯರಗೋಳವೆಂಬ ಪರ್ವತದ ಒಂದು ಗುಹೆಯನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ತಪೋನಿರತರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರಾದರೋ, ಮಧ್ವಮತಸಿದ್ಧಾಂತಪ್ರಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು, ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳಿಂದ ಆದ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಸಂಚಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹೊರಟು, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಎದು

ರಾದ ವಾದಿಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಿ, ತಪ್ತಮುದ್ರಾಧಾರಣೆಯಿಂದ ಶಿಷ್ಯವೃಂದವನ್ನು ಪವಿತ್ರರನ್ನಾಗಿಮಾಡುತ್ತ, ತಮ್ಮ ದಿವ್ಯ ಬೋಧನೆಗಳಿಂದ ಸಜ್ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿ, ಶ್ರೀಹರಿಸರ್ವೋತ್ತಮತ್ವ ಮತವನ್ನು ಪ್ರಚಾರಮಾಡುತ್ತ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ, ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಹರಿವಾಯುಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ, ತಮ್ಮ ಕರಕಮಲ ಸಂಜಾತರಾದ ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರು ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ಸಂತುಷ್ಟರಾದ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು, ಅವರಿಗೆ-'ನೀವು ಸರ್ವಜ್ಞಾಚಾರ್ಯಕೃತ ಸರ್ವಮೂಲ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಟೀಕಾರಚನೆಮಾಡಿರಿ' ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರು ಗುರ್ವಾಜ್ಞೆಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಸರ್ವಮೂಲ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಟೀಕಾರಚನೆಮಾಡಲು ಉದ್ಯೋಗಿಸಿದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯ ಅನುಗ್ರಹವಾಯಿತೆಂಬ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕುರಿತು, ಶ್ರೀ ವ್ಯಾಸತೀರ್ಥಕೃತ ಜಯತೀರ್ಥ ವಿಜಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿಯು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶ್ರೀಗಳು ಭೀಮರಥೀತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದು ಸರಸ್ವತೀ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿಳಿದುಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕೆಂದು, ತಮ್ಮ ಉಪಾಸ್ಯಮೂರ್ತಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಶ್ರೀ ವಾಯುದೇವರನ್ನೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿರಲು, ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾಗಿ ದೇಹಪರವಶರಾಗಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಸರಸ್ವತೀದೇವಿಯು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಳಾಗಿ ಒಂದು ಕಂಠಾಣಿಯನ್ನೂ ಒಂದು ಅಡಕೆಯ ಗೋಟನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು ಅದೃಶ್ಯವಾದಳಂತೆ! ತಮ್ಮ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ದೃಗ್ಗೋಚರಳಾದ ಆ ತೇಜೋಮಯ ಮೂರ್ತಿಯು ಒಡನೆ ಅಂತರ್ಧಾನವಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಗಾಬರಿಗೊಂಡಂತಾಗಿ ಅವರು ಬಹಿರ್ಮುಖರಾಗಲು ಕಂಠಾಣಿಯೂ ಅಡಕೆಯಗೋಟೂ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡು ಪರಮಾನಂದಗೊಂಡು, ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯವು ಭಗವಚ್ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಶ್ರೀ ಹರಿಸ್ಮರಣಪೂರ್ವಕ ಗ್ರಂಥರಚನೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರು ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಶ್ರೀಮದ್ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರಭಾಷ್ಯಕ್ಕೆ **ತತ್ವಪ್ರಕಾಶಿಕಾ** ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ, ಶ್ರೀ ಗೀತಾ ಭಾಷ್ಯಕ್ಕೆ **ಪ್ರಮೇಯದೀಪಿಕಾ** ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ, ಶ್ರೀ ಗೀತಾ ತಾತ್ಪರ್ಯಕ್ಕೆ **ನ್ಯಾಯದೀಪಿಕಾ** ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದಲೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ನ್ನೂ ಅಣುವ್ಯಾಖ್ಯಾನವೆಂಬ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಮನ್ನ್ಯಾಯಸುಧಾ ಎಂಬ ಹೆಸರಿ ನಿಂದ ಟೀಕೆಯನ್ನೂ ರಚಿಸಿದರು ಅಲ್ಲದೆ, ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ, ತತ್ವಸಂಖ್ಯಾ ನ, ತತ್ವವಿವೇಕ, ತತ್ತ್ವೋದ್ಯೋತ, ಮಾಯಾವಾದ ಖಂಡನ, ಈ ಗ್ರಂಥಗ ಳಿಗೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅವುಗಳ ಪಾಠವನ್ನು ಸುಬೋಧವನ್ನಾಗಿಸಿದರು. ಮತ್ತು ಪ್ರಮಾಣಲಕ್ಷಣಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿ, ಋಗ್ಭಾಷ್ಯ, ನ್ಯಾಯವಿವೃತ್ತಿ, ಕರ್ಮನಿರ್ಣಯ, ಷಟ್ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷದ್ಭಾಷ್ಯ, ಈಶಾವಾ ಸ್ಯೋಪನಿಷದ್ಭಾಷ್ಯ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಮಾಣಪದ್ಧತಿ, ವಾದಾವಳಿ, ಪದ್ಯಮಾಲಾ ಎಂಬ ಮೂರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚನೆಮಾಡಿದರೆಂದೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರ ಟೀಕಾ-ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಶ್ರೀ ಸರ್ವಜ್ಞರಾಯರ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಚಿಪ್ಪಿನಾರುಗಳ ಒಳಗಡಗಿರುವ ಕೊಬ್ಬರಿ ಯಂತೆ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಸುಲಭಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮಾತಲ್ಲ - ಪಂಡಿತಾಭಿಪ್ರಾಯ. ಹೀಗಿರುವಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರಿಂದ ಶ್ರೀಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯಕೃತಗ್ರಂಥಗಳಿಗೂ, ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತಕ್ಕೂ, ತನ್ಮೂ ಲಕ ಲೋಕಕ್ಕೂ ಆಗಿರುವ ಅನುಪಮ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಇಷ್ಟೇ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಕ್ಷುದ್ರಲೇಖನಿಯು ಎಷ್ಟುಮಾತ್ರ ಹೊಗಳಿ ನಿರ್ಣಯಿಸೀತು ?

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರು ಹೀಗೆ ಅಗಾಧ ಪರಿಶ್ರಮಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ಗುರುದರ್ಶನಮಾಡಿ, ಆ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಶ್ರವಣಮಾಡಿಸಿ ಸಮರ್ಪಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ ಯರಗೋಳಗುಹೆಗೆ ಪ್ರಮಾಣಮಾಡಿದ್ದರು. ಆ ಪರ್ವತದ ಒಂದಾನೊಂದು ಗುಹೆಯೊಳಗಡೆ ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದ ಒಂದಾ ನೊಂದು ನದೀತೀರದ ಪ್ರಶಾಂತಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ತಪೋನಿರತರಾಗಿ ಕುಳಿತಿರಲು, ಶ್ರೀಜಯತೀರ್ಥರು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ನಾರಾಯಣ ಸ್ಮರಣಪೂರ್ವಕ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ಅವರ ಆಜ್ಞೆ

ಯಿಂದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಪಠಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರವಣಮಾಡಿಸಿದರು. ಗುರುಗಳು ಅವುಗಳನ್ನು ಸಾವಧಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಪರಮಾನಂದಗೊಂಡು, ಹಾಗೆ ಆ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯಮಾಡಿ, ಭಗವದನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದ ಅವರನ್ನು ಬಿಡಲಾರದೆ ಕೆಲಕಾಲ ತಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿದ್ದು - ತರುವಾಯ ದೇಹಾವಸಾನಕಾಲವು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು, ಕಾಗಿಣೀ ನದೀತೀರದ ಮಳಖೇಡೆ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿ ಒಂದಾನೊಂದು ಮಾರ್ಗಶೀರ್ಷ ಕೃಷ್ಣ ಪಂಚಮೀ ಪುಣ್ಯ ತಿಥಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮಪದಧ್ಯಾನಾಸಕ್ತರಾಗಿ ವೃಂದಾವನಸ್ಥರಾದರು. ಇವರ ವೃಂದಾವನವು ಕಾಗಿನೀ ನದೀದಡದ ಮಳಖೇಡದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾಭೀಷ್ಟಫಲಪ್ರದಾಯಕವಾಗಿ ಈಗಲೂ ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ವೃಂದಾವನಸ್ಥರಾದಮೇಲೆ, ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರು ಮಳಖೇಡೆಯಲ್ಲೇ ಕೆಲಕಾಲ ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ವೃಂದಾವನವನ್ನು ಪೂಜೆಮಾಡುತ್ತಲೂ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಲೂ ವಾಸಿಸಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರ ಗ್ರಂಥರಚನಾ ಶೈಲಿಯು ಮನೋಹರವಾದುದೆಂದೂ, ಅಮೋಘವಾದುದೆಂದೂ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ. ಅವರ ಪೂರ್ವಪಕ್ಷವಿಧಾನವೂ, ಅನುವಾದಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಾಂತೀಕರಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಅನುಪಮವಾದುವೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ವಾದಮಾಡುವ ಅದ್ವೈತಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಫುರಿಸುವ ಸಂದೇಹಗಳನ್ನು ಅವರು ಭ್ರಾಂತಿಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ತಾವೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡು, ಅವುಗಳನ್ನು ಖಂಡಿಸಿ, ಸಿದ್ಧಾಂತಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡುವಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರನ್ನು ಮೀರಿಸುವವರಾಗಲೀ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾನರಾದವರಾಗಲೀ ಆಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಾಕ್ಯಸರಣಿಯಾದರೋ ಅರ್ಥಗಾಂಭೀರ್ಯ - ಯುಕ್ತಿಚಾತುರ್ಯ ಗರ್ಭಿತವಾದುದಾಗಿ, ದ್ರಾಕ್ಷಾಪಾಕದಿಂದ ಸುಮನೋಹರವೆನ್ನಿಸುವಂತಿರುವುದು. ವಿದ್ಯಾಭಿಮಾನಿಯಾದ ಸಾಕ್ಷಾತು ಸರಸ್ವತಿಯೇ ಒಲಿದು ಕೈಗೆ ಲೇಖನಿಯನ್ನಿತ್ತು ಬರೆಯಿಸಿರುವಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಅವರ ಶೈಲಿಯ - ಅದರಲ್ಲಿ ರಸಾವಿರ್ಭಾವದ ವಿಚಾರವನ್ನೆತ್ತಿ ವರ್ಣಿಸುವುದೇನಿದೆ? ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯಕೃತ ಗ್ರಂಥಗಳು ಆಗ ಟೀಕಾಕ್ಷ

ತ್ತಾದರಿಂದ ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಲ್ಪಡದಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಅವುಗಳ ನಿಶ್ಚಯ ಸಿದ್ಧಾಂತವೂ, ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತದ ನಿಶ್ಚಯವೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ, ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಅಗಾಧ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ಸಾರ್ಥಕವಾಗದೆ, ಈಗ್ಗೆ, ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತವೂ ಎಂಬುದೊಂದಿದ್ದಿತು ಎಂಬಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗುತ್ತಿತ್ತೆನ್ನಲು ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ.

ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ವೃಂದಾವನಸ್ಥರಾದಮೇಲೂ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರು ಯರಗೋಳದ ಗುಹೆಯಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸಿದ್ದು ಸಮೀಪದ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶಿಷ್ಯರು ಮಧುಕರ ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ತಂದ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಶ್ರೀ ಮೂಲರಾಮರಿಗೆ ನಿವೇದಿಸಿ ತಾವು ಭೋಜನಮಾಡುವರು, ತತ್ಪ್ರಸಾದವನ್ನೇ ಶಿಷ್ಯರೂ ಪರಿಗ್ರಹಿಸುವರು. ಹೀಗೆ ಸಾದಾಜೀವನ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ ಚಿಂತನದ ತತ್ವವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾ ಗ್ರಂಥರಚನೆ, ದೇವತಾರಾಧನೆ, ಪಾಠಪ್ರವಚನ, ತಪಸ್ಸು ಮುಂತಾದ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಗಮವಾಯಿತೆಂದು ಒಂದು ಸಂಗತಿಯು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರಿಂದ ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಗಾಗಿ ನಡೆದಿದ್ದ ಅಗಾಧ ಗ್ರಂಥರಚನೆ ವಾದಿನಿಗ್ರಹ ಮುಂತಾದುವುಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು, ಅವರಿದ್ದ ಯರಗೋಳ ಗುಹೆಯ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತಮ್ಮ ಪರಿವಾರವನ್ನೆಲ್ಲ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು, ಏಕಾಂಗಿಗಳಾಗಿ ಗುಹಾದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು- 'ಅಂತಃ ಕಃ' ಎಂದರೆ, 'ಒಳಗೆ ಯಾರು!' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರಂತೆ! ಒಡನೆ ಒಳಗಿನಿಂದ ಧೈರ್ಯಮೇರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರು- 'ಅಹಂ'-'ನಾನು' ಎಂದು ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವಿತ್ತು, ಅತಿಥಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತೀಕರಿಸಿದರು. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ಒಳಹೊಕ್ಕರು. ಉಭಯ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೂ ವಂದನೆ ಪ್ರತಿವಂದನೆಗಳಾದುವು! ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು, 'ಪೂಜ್ಯರಾದ ತಾವು ಶ್ರೀ ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯಕೃತ ಭಾಷ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೀರೆಂದು ಕೇಳಿದೆ-' ಎಂದು ಜಯತೀರ್ಥರನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರಾದರೋ, ಆ ಮಾತನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು- ಪ್ರಮಾಣ ಲಕ್ಷಣವೆನ್ನುವ ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ತೆಗೆದು ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟರು. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ಆ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಆಮೂ

ಲಾಗ್ರವಾಗಿ ನೋಡಿ, ಅದರ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಿರಲು,-'ಇದೇನು, ಉನ್ಮತ್ತ ಪ್ರಲಪಿತವಾಗಿರುವ ಇದೊಂದು ಮಹಾಗ್ರಂಥವೋ!' ಎಂದರಂತೆ. ಒಡನೆ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರು, ತಾವು ಆ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ರಚಿಸಿದ್ದ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಕೈಗೆ ಕೊಡಲು, ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ಓದಿನೋಡಿ, ಅದರ ಅರ್ಥ ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಅವರ ಮೇಧಾಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ವಿದ್ಯಾವೈಭವವನ್ನೂ ಕಂಡು ಬಹಳವಾಗಿ ಆನಂದಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ನ್ಯಾಯಸುಧಾ, ತತ್ವಪ್ರಕಾಶಿಕೆ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟು, ಗುಣಗ್ರಹಣಶೀಲರಾದುದರಿಂದ ಅವರ ವಿದ್ವತ್ತಿಗಾಗಿ ಆ ಮಹಾನುಭಾವರನ್ನು ಯೋಗ್ಯರೀತಿಯಿಂದ ಗೌರವಿಸತಕ್ಕುದು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿದು, ತಾವು ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದ ಆನೆಯಮೇಲೆ ಅವರನ್ನು ಕೂರಿಸಿ, ಅವರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಅಮೋಘ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಇಟ್ಟು ಸಕಲ ವಾದ್ಯವೈಭವಗಳೊಂದಿಗೆ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಮೆರೆವಣಿಗೆಮಾಡಿಸಿ, ತಮ್ಮನ್ನೂ, ಇತರ ಅದ್ವೈತವಾದಿಗಳನ್ನೂ ಜಯಿಸಿದ ಅವರಿಗೆ ಜಯತೀರ್ಥರೆಂಬ ನಾಮಧೇಯವು ಸಾರ್ಥಕವಾದುದೆಂದು ಹೊಗಳಿದರು.

ವಿದ್ಯಾನಗರೀಸಂಸ್ಥಾನದ ವಿದ್ವತ್-ಸಚಿವಶಿರೋಮಣಿಯಿಂದ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾದರೂ, ಶ್ರೀಮಟ್ಟೀಕಾಚಾರ್ಯರು, ಗಂಭೀರವಾದ ಸಮುದ್ರವನ್ನನುಕರಿಸುತ್ತ ಲೇಶಮಾತ್ರವೂ ಹೆಮ್ಮೆಗೊಳ್ಳದೆ, ಎಂದಿನಂತೆ ಆ ಯರಗೋಳದ ಗುಹೆಯಲ್ಲೀ, ಶಿಷ್ಯರ ಮಾಧುಕರದಿಂದಲೇ ಉಪಜೀವಿಸಿಕೊಂಡು, ಶ್ರೀಹರಿಸೇವೆ, ಪಾಠಪ್ರವಚನ, ಗ್ರಂಥರಚನೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ರತ್ನವು ಹರುಕುಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಟ್ಟಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅದರ ಪ್ರಕಾಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೀತೆ? ಅವರ ಅಗಾಧ ಮಹಿಮೆಯು ಪ್ರಕಾಶಿತವಾಗುವ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭವು ಒದಗಿತು. ಅದೇ ಪರ್ವತಪ್ರಾಂತದ ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶೂದ್ರಪ್ರಭುವು ಒಂದು ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಲುದ್ದೇಶಿಸಿ, ಎಷ್ಟು ಸಾರಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ, ಸೇತುವೆಯ ಕಂಭಗಳು ನಿಲ್ಲದೆ ಕುಸಿದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವಂತೆ! ಇದನ್ನು ಕಂಡು, ಅವನು ಏನುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರೆ

ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಅದರಲ್ಲಿ - ಅಯ್ಯಾ ಇಲ್ಲೀ ಯರಗೊಳದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿರುವ ಯತೀಶ್ವರರ ಕೈಯಿಂದ ಒಂದು ಮುಷ್ಟಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ ತರುವಾಯ ನೀನು ಸೇತುವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟು; ಅದು ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಯಿತಂತೆ! ಒಡನೆ ಆತನು ಎಚ್ಚತ್ತು, ಗುಹಾಸಮೀಪವನ್ನು ಸೇರಿ, ಶ್ರೀಗಳವರಿಗೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಉದ್ಯಮವನ್ನೂ ತನಗಾದ ಸ್ವಪ್ನವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿ, ಅನುಗ್ರಹಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರು, ಆತನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಅಂಗೀಕರಿಸಿ, ಹಾಗೆಯೇ ಒಂದು ಮುಷ್ಟಿ ಮಣ್ಣನ್ನು ಹಾಕಿ, ಕೃಪಾಪೂರ್ವಕ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರಂತೆ! ತರುವಾಯ, ಅದರಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕಂಭವು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ನಿಂತಿತೆಂದೂ, ಆ ಸೇತುವೆಯು ಈಗಲೂ ಇದೆಯೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರು, ಶ್ರೀಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರ ಗ್ರಂಥಗಳೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಭಾಷ್ಯಮಾಡಿದ ದಶೋಪನಿಷತ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಈಶಾವಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಷಟ್ಪ್ರಶ್ನೋಪನಿಷತ್ತು, ಎಂಬೀ ಎರಡಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿದರು. ಮಿಕ್ಕುವುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಶ್ರೀವ್ಯಾಸತೀರ್ಥರು ಲಘುವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಟೀಕಾಕೃತ್ಪಾದರ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲೂ ಘನಪಂಡಿತರಿದ್ದರು. ಅವರಲೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ವಿಜಯಧ್ವಜಾಚಾರ್ಯರೆಂಬುವರು, ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ದಿವ್ಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಮಾಡಿ, ಅಗಾಧ ಲೋಕೋಪಕಾರಮಾಡಿದರು. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರ ವಾದಿನಿಗ್ರಹಣ - ಗ್ರಂಥರಚನಾದಿಕಾರ್ಯಗಳು ಅವರಿಗೆ ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ತಂದಿತ್ತು, ಅವರನ್ನು ಚಿರಜೀವಿಯನ್ನಾಗಿಸಿವೆ.

ಉ ಪ ಸಂ ಹಾ ರ

ದ್ವೈತಸಿದ್ಧಾಂತಸ್ಥಾಪನಾಚಾರ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು, ಅವರ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗೆ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥ ಯತೀಶ್ವರರ ಜನನ, ಸನ್ಯಾಸಗ್ರಹಣ ಮತ್ತು ನಿರ್ಯಾಣ ಇವುಗಳು

ನಡೆದ ಗೊತ್ತಾದ ಸಂವತ್ಸರವಾವುದೆಂದು ಪಂಡಿತಮಂಡಲಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ, ಇನ್ನೂ ಯಾವುದೂ ಗೊತ್ತಾದ ಸಂವತ್ಸರವೆಂದು ನಿರ್ಧರವಾದಂತಿಲ್ಲ. ಮಠಾದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಿರಾಧಾರವಾದ ಕೆಲವು ಪರಂಪರಾಪಟ್ಟಿಗಳು ತೋರಿಸುವ ಕಾಲವು, ದೇಶಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಾಳೆಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸದ್ಯಃ, ದೇಶಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ದೊರೆವಕಾಲದ ಆಧಾರವನ್ನು ಹಿಡಿದೇ ಈ ಯತೀಶ್ವರರ ಜನನಾದಿ ಕಾಲಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚತಕ್ಕುದು ಯುಕ್ತವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ಕರ್ಣಾಟಕಸಿಂಹಾಸನ ಸ್ಥಾಪನೆಮಾಡಿ, ರಾಜನಾದ ಮೊದಲನೇ ಹರಿಹರರಾಯನಿಗೆ ಪ್ರಧಾನಸಚಿವರಾಗಿ ನಿಂತುದು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೩೩೬ರಲ್ಲೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ತಿಳಿಯಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ವಾದಮಾಡಿದರೆಂಬುದು ನಿಶ್ಚಯವೃತ್ತಾಂತವಾದುದರಿಂದ ಆ ಕಾಲವನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ಗೊತ್ತುಹಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯವುಂಟು. ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಅದೃಶ್ಯರಾದ ತರುವಾಯ ಅವರ ಶಿಷ್ಯಂದಿರಾದ ಶ್ರೀ ಪದ್ಮನಾಭತೀರ್ಥರು, ಶ್ರೀ ನರಹರಿತೀರ್ಥರು, ಮಾಧವತೀರ್ಥರು ಎಂಬ ಮೂವರು ಯತಿಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಏಳು, ಒಂಬತ್ತು, ಮತ್ತು ಹದಿನೇಳು ವರ್ಷಗಳಂತೆ ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಳಿದ ತರುವಾಯ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ಸನ್ಯಾಸಸ್ವೀಕಾರಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯ್ಯರು ಅದೃಶ್ಯರಾದ ಮೂವತ್ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ತರುವಾಯ ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರು ಪೀಠಾರೋಹಣಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು. ಇವರು ಹದಿನೇಳುವರ್ಷಕಾಲವಿದ್ದು, ತರುವಾಯ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥರಿಗೆ ಪೀಠವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟರೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖವಿರುವುದರಿಂದ, ಶ್ರೀವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರಿಗೂ, ಅಕ್ಷೋಭ್ಯತೀರ್ಥರಿಗೂ ಈ ಹದಿನೇಳುವರ್ಷಗಳೊಳಗಾಗಿಯೇ ವಾದನಡೆದಿರಬೇಕೆಂಬುದು ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಒಂದಾನೊಂದು ವಿಳಂಬಿ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ, ಪಿಂಗಳ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯರಾದರೆಂದು ಖಚಿತವಾದ ದಾಖಲೆಯಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಸಮೀಪದ ಅಂತಹ ಒಂದು ಪಿಂಗಳಸಂವತ್ಸರವು ಶಾ. ಶಕೆಯು ೧೨೩೯ (ಕ್ರಿ.ಶ.೧೩೧೭) ನೆಯದೇ ಆಗುವುದರಿಂದಲೂ, ಶ್ರೀಮನ್ಮಧ್ವಾಚಾರ್ಯರು ಶಕೆ ೧೧೬೦ (ಕ್ರಿ.

ಶ. ೧೨೩೮)ನೆಯ ವಿಳಂಬಿ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿ, ಶಕೆ ೧೨೩೯ನೆಯ (ಕ್ರಿ. ಶ ೧೩೧೭) ಪಿಂಗಳ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಅದೃಶ್ಯರಾದರೆಂದು ನಿರ್ಬಾಧಕವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅವರ ತರುವಾಯ ಸರಿಯಾಗಿ ೫೦ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಶ್ರೀ ಜಯತೀರ್ಥರು ಸನ್ಯಾಸಗ್ರಹಣಮಾಡಿ ಪೀಠಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದುದು. ಎಂದರೆ ಅವರ ಆಶ್ರಮಸ್ವೀಕಾರ ಕಾಲವು ಕ್ರಿ ಶ. ೧೩೬೫ ಎಂತಲೂ, ಅವರು ತರುವಾಯ ಕೇವಲ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳು ಮಾತ್ರವೇ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರ ನಿರ್ಯಾಣವು ಕ್ರಿ ಶ. ೧೩೮೮(ನೆಯ ಸಂ|ಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವಿಭವ ಸಂ|ದ ಶ್ರಾವಣ ಬ. ಪಂಚಮಿ)ಎಂತಲೂ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಸನ್ಯಾಸಸ್ವೀಕಾರಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬು ಯೌವನದಲ್ಲಿದ್ದು, ಕೇವಲ ಮೂವತ್ತೆರಡುವರ್ಷಕಾಲ ಮಾತ್ರವೇ ಅವರ ಆದ್ಯಂತ ಜೀವಿತಕಾಲವೆಂದಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಕ್ರಿ. ಶ. ೧೩೫೬ರ ಸುಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಜನನವಾಗಿರಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಲಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ

ಶ್ರೀಹರಿಗುರುಗಳ ಪರಮಾನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿ, ಕೇವಲ ಹನ್ನೆರಡುವರ್ಷಕಾಲದೊಳಗಾಗಿಯೇ ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕ ಕೀರ್ತಿಪ್ರದವಾದಂತಹ ಮಹತ್ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥಯತಿವರ್ಯರು, ತಾವು ಪರಂಧಾಮಕ್ಕೆ ತೆರಳುವ ಕಾಲವು ಸಮಿಾಪಿಸುತ್ತಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದವರಾಗಿ, ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರಾದ ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯಾಧಿರಾಜತೀರ್ಥರೆಂಬುವರಿಗೆ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯ ಪೂಜಾಧಿಕಾರವನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ, ಕಾಗಿಣೀನದೀ ತೀರದ ಮಳಖೇಡಿಯೆಂಬ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ, ತಮ್ಮ ಗುರುಗಳ ವೃಂದಾವನ ಸಮಿಾಪದಲ್ಲೇ ವೃಂದಾವನಸ್ಥರಾಗಿ ಅದ್ಯಾಪಿ, ಆರಾಧಕ ಭಕ್ತಕೋಟಿಯಿಂದ ಸೇವಾಸ್ವೀಕಾರಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮಹಾನುಭಾವರಾದ ಶ್ರೀಮಜ್ಜಯತೀರ್ಥಯತಿವರ್ಯರ ಕೃ... ಗವು ಸದಾ ಭಕ್ತಸಂತಾಪನಿವಾರಕವಾಗಿದ್ದು, ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಹರಿಭಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ನಿಷ್ಕಾಮಸೇವಾಭಾವನೆಯನ್ನೂ, ಆಸ್ತಿಕತೆಯನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಶಕ್ತವಾಗಿರಲಿ. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಸ್ವಾಮಿಯು ಕಟಾಕ್ಷಿಸಿ ನಮ್ಮ ಈ ಸದಿಚ್ಛೆಯನ್ನು ಪ್ರಸಾದಿಸಲಿ.

ತಥಾಸ್ತು.

———